

EDITIE KNIPSELKRANT

april 2026

01. Doorstroming loont, maar vraagt wel inspanning

[Companen](#) (bron: Binnenlands Bestuur 23 februari 2026)

Maak situationeel de juiste keuzes.

Beeld: Companen

Doorstroming op de woningmarkt houdt de gemoederen bij corporaties en gemeenten behoorlijk bezig. Partijen zijn het er snel over eens dat doorstroming helpt om mensen passende woonruimte te bieden. Denk aan ouderen in een niet meer geschikte woning, gezinnen in een te klein appartement, of alleenstaanden in een voor hen te dure huurwoning. Maar of, hoe en in welke mate je doorstroming ook daadwerkelijk kunt stimuleren leidt vaak tot discussie.

Naar aanleiding van de reacties op een [eerdere publicatie van Companen over de doorstromende senior](#), nodigden we eerder deze maand een aantal bestuurders, beleidsadviseurs en andere professionals op dit thema aan tafel. Jan van Deursen (Woonforte) trapte dit rondetafelgesprek af met een toelichting op [het programma Passend \(t\)huis](#). In dit programma wijst Woonforte woningen met voorrang toe aan verschillende groepen woningzoekenden.

Uit de levendige discussie die volgde trokken wij de volgende conclusies:

1. Doorstroming heeft effect

Uit analyse concludeert Woonforte dat zelfs de verhuisstap van een kleine groep ouderen impact heeft. Wanneer deze mensen passender bij hun situatie wonen, is dat volgens Woonforte niet alleen vanuit volkshuisvestelijk oogpunt effectief. Het heeft ook een financieel voordeel. Door toename van het aantal mutaties vergroot deze corporatie haar investeringsruimte. Een aantal corporaties is nog sceptisch. Het risico bestaat immers dat

doorstroming zo meer doel dan instrument wordt. Bovendien kosten stimulerende maatregelen vaak geld.

2. Doe wat in de situatie past

Eén van de manieren om ouderen tot verhuizen te verleiden is de inzet van financiële prikkels. Bijvoorbeeld tijdelijke korting op de huur, huurbehoud, of vergoeding van verhuiskosten. De praktijk laat echter zien dat de stijging in totale woonlasten bij doorstroming vaak beperkt is. De huurtoeslag dekt dikwijls een deel van de hogere huurprijs en de energielasten zijn vaak lager.

Dan rijst de vraag of ouderen de verhuisstap niet sowieso willen maken; ook wanneer ze niet financieel in de watten worden gelegd. De ervaring van sommige corporaties is dat doorstroming juist sterk verbetert door voorrang te geven op een ruimer aanbod aan vrijkomende woningen. Belangrijk is dan wel dat je bepaalt hoeveel keuzevrijheid je wilt bieden op het vrijkomende aanbod waarop je voorrang mogelijk maakt.

3. Starters en doorstromers zijn geen concurrenten

In theorie wordt de verhuisketen verlengd door voorrang te geven aan doorstromers. Hoe langer je de doorstroomtrein maakt, hoe meer woningzoekenden ermee geholpen worden. Toch voelt het voor starters alsof zij geen enkele kans maken op de woningmarkt. Individueel merken zij meestal weinig van de voorrang die bijvoorbeeld ouderen krijgen. Zeker niet wanneer vrijkomende woningen vooral naar (herstructurerings)urgenten, statushouders, en dan ook nog doorstromers gaan. Wees echter niet te bang doorstromers een streepje voor te geven; uiteindelijk komen ook starters wel aan bod. Let wel op: dit principe werkt alleen als je ook voldoende woningen toevoegt. Anders ben je slechts bezig met herverdeling van hetzelfde schaarse product.

4. Zet seniorencoaches breed in

Ook seniorencoaches spelen een belangrijke rol in het bieden van maatwerk. Hun doel is niet ouderen te laten verhuizen, maar hen passend te laten wonen. Ze denken mee over wat voor ouderen – in hun omstandigheden – een passende situatie is, informeren hen over de mogelijkheden om langer zelfstandig thuis te wonen, en wijzen hen op geschikte woningen. Dit kan betekenen dat er helemaal niet wordt verhuisd. Gebeurt dat toch, dan is doorstroom een mooi neveneffect.

Doorpraten over doorstroming?

Zowel 'believers' als sceptici zoeken een duidelijke strategie, een eerlijk afwegingskader en de juiste inzet van maatwerk voor doorstroming. De opbrengst van het rondetafelgesprek zat dan ook vooral in ruimte voor de nuances en begrip voor elkaars standpunten. In een enkel geval gaf het aanleiding de eigen visie op doorstroming nog eens tegen het licht te houden.

02. Gasprijs stijgt 25 procent door onrust Midden-Oosten

Bron; de Telegraaf 02 maart 2026

De hogere gasprijs zullen we gaan merken in de portemonnee. © ANP

De Europese gasprijs is maandag met 25 procent gestegen door de Amerikaanse en Israëlische aanvallen op Iran en de Iraanse vergeldingsacties. Vooral het stilleggen van de scheepvaart door de Straat van Hormuz drijft de prijs van de brandstof op.

Ongeveer een vijfde van het vloeibaar gemaakte aardgas (Ing) in de wereld, voornamelijk uit Qatar, wordt via die zeestraat verscheept.

Op de toonaangevende Amsterdamse gasbeurs steeg de gasprijs kort na aanvang van de handel met 20 procent tot 38,44 euro per megawattuur. Bij de opening schoot de prijs nog met een kwart omhoog. Dat was de sterkste stijging sinds augustus 2023.

De prijs piekte in februari vorig jaar nog op meer dan 50 euro. Maar vooral dankzij de ruime hoeveelheid Ing die door Europa wordt geïmporteerd, is de prijs sindsdien gedaald.

Qatar

Florence Schmit, energiekenners bij Rabobank, wijst erop dat Qatar heel erg belangrijk is voor de levering van Ing aan Azië en Europa. Als het land „geen ladingen kan exporteren door infrastructuurschade of scheepvaartbelemmeringen, zou het effect op de wereldwijde gasprijzen dramatisch zijn”.

Deskundigen van de Amerikaanse bank Goldman Sachs waarschuwen dat de Europese gasprijzen ruimschoots kunnen verdubbelen als de scheepvaart door de Straat van Hormuz een maand lang wordt stilgelegd. De impact op de Amerikaanse aardgasmarkt zal volgens de bank waarschijnlijk beperkt zijn.

De Verenigde Staten zijn een grote netto-exporteur van lng en de installaties draaien doorgaans op volle capaciteit. Daardoor is er weinig ruimte om de export te verhogen.

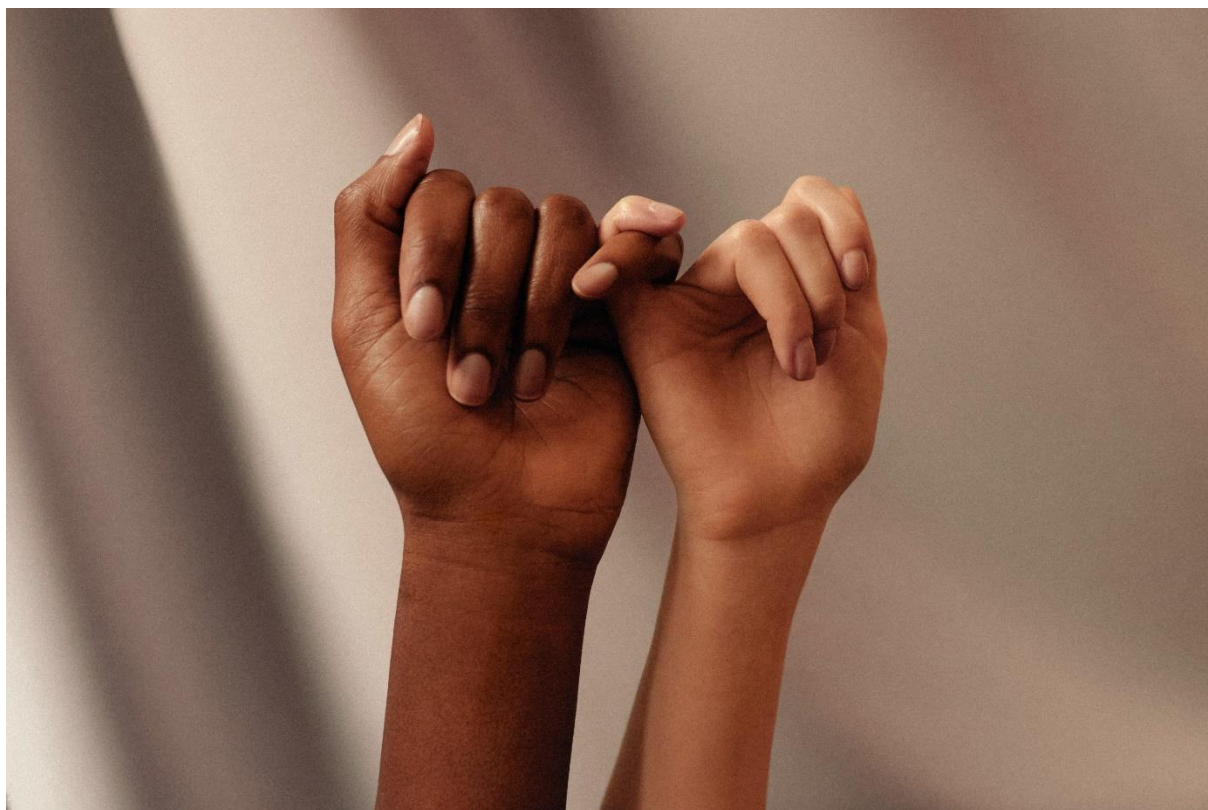
Nederlandse gasvoorraad extreem laag

De sterke stijging van de gasprijs komt op een moment dat de Nederlandse gasvoorraad hard is geslonken tot een uitzonderlijk laag niveau.

03. Eerste cyclus Spreidingswet: Voorbij de beelden

Bron: Pont Zorg en Sociaal 26 februari 2026

Uit het nieuwe coalitieakkoord blijkt dat de Spreidingswet voorlopig van kracht blijft. Dit op verzoek van gemeenten en uitvoeringsorganisaties, om een rechtvaardige verdeling van opvang over gemeenten te borgen. Tegelijkertijd zet het kabinet in op voldoende structurele en flexibele opvangplekken en het afbouwen van noodopvang. Dit alles moet leiden tot een stabielere en voorspelbaardere opvanglandschap.

Provincies en gemeenten bereiden zich dus voor op een volgende cyclus van de Spreidingswet. In dat kader vroeg de Provinciale Regietafel Noord-Holland (PRT) Berenschot het verloop van de eerste cyclus te onderzoeken. De PRT was niet alleen benieuwd in hoeverre doelstellingen zijn bereikt, maar vooral wat daaraan heeft bijgedragen en wat niet. We delen graag de opgedane inzichten, zodat andere provincies, regio's en gemeenten hier hun voordeel mee kunnen doen.

De eerste cyclus: wat werkte nog onvoldoende en waarom?

Noord-Holland hanteert een getrappt model, met naast een PRT nog vijf regionale regietafels (RRT's). Het zwaartepunt van de samenwerking en afstemming ligt bij deze RRT's. Dit werkt goed, omdat vraagstukken op een overzichtelijke schaal zijn besproken en gemeenten elkaar in regionaal verband wisten te vinden. Wel staat PRT zo op afstand van de uitvoering en vervult zij in de praktijk vooral een signalerende en coördinerende rol, met beperkte mogelijkheden om actief te sturen of te ondersteunen.

Verder ligt de verantwoordelijkheid echt bij lokale overheden om hun eigen opvangplekken te realiseren. Wanneer het lokaal vastliep, vonden zelden interventies plaats vanuit de regio of provincie om dat op te lossen. Deels omdat het instrumentarium daarvoor ontbrak en deels ook vanwege de grote afstand tussen lokale uitvoering, regio en provincie.

Deze sterke gerichtheid op lokale verantwoordelijkheid leidde ook tot beperkte regionale afspraken, samenwerking en uitwisseling. Met als gevolg dat er veel afzonderlijke (relatief kleine) locaties ingericht werden en er daardoor veel trajecten naast elkaar liepen. Dat legde weer een groot beslag op de ambtelijke capaciteit en het COA, en zette continu het draagvlak onder druk.

Verder ontbraken regionale afspraken over de gezamenlijke aanpak van de asielopgave. In meerdere regio's vond wel overleg plaats, maar kwam het minder vaak tot keuzes: hoe verdelen we de opgave als regio? Wat doen we als een gemeente vastloopt? Wanneer is uitruil mogelijk en onder welke voorwaarden?

Landelijke wispelturigheid leidde bovendien tot freerider-gedrag. Want waarom zouden wij als gemeente een locatie openen als de wet mogelijk snel wordt afgeschaft? Ook lokaal werd de uitvoering van de wet gefrustreerd door onzekerheid over beschikbaarheid en geschiktheid van locaties, over aantallen, over maatschappelijk en (daarmee) politiek-bestuurlijk draagvlak.

Tot slot blijken de wettelijke termijnen binnen de eerste cyclus in de praktijk niet goed aan te sluiten bij de doorlooptijd van structurele opvanglocaties. Ruimtelijke procedures, participatie en vergunningverlening vragen vaak meer tijd dan binnen één cyclus beschikbaar is. Daardoor kozen gemeenten noodgedwongen voor tijdelijke, sneller te realiseren oplossingen. Begrijpelijk, maar op langere termijn vergroot dit de kans op herhaald draagvlakverlies en bestuurlijke onrust.

Wat werkte wel? En wat leert dat ons?

De grote kracht van de Spreidingswet is dat het gemeenten houvast en legitimiteit geeft om opvanglocaties te realiseren. Zonder de wet was dit vermoedelijk veel moeizamer gegaan. Want waarom zou je als gemeente opvangplekken realiseren als anderen dat niet (hoeven te) doen?

De samenwerking met het COA wordt in de basis gewaardeerd, omdat gemeenten en COA hetzelfde doel nastreven. Daar waar het COA vroegtijdig werd betrokken, besluitvorming beter werd afgestemd en communicatie eenduidig was, nam de voorspelbaarheid toe en kon draagvlak beter worden vastgehouden. Omgekeerd gold ook dat wanneer communicatie niet goed verliep en besluitvorming niet op elkaar aansloot, een gemeente opnieuw kon beginnen.

Verder bleek in Noord-Holland het systeem beter te werken als (vroegtijdig) wordt geïnvesteerd in regionale planvorming. Dat is meer dan een optelsom van de opgave per gemeente. Dit gaat om uitruil tussen gemeenten, om het creëren van duurzame in plaats van tijdelijke opvang en om het betrekken van het COA bij het maken van deze plannen. Nog meer investeren dus in de regio. Intensiever afstemmen en elkaar helpen waar nodig. De PRT is dan het platform waar de regionale opgave wordt gerealiseerd; de commissaris kan een rol spelen bij het doorbreken van impasses in de regio's.

Waarom dit moment ertoe doet

De tweede cyclus is inmiddels gestart. De eerste negen maanden staan voor provincies en gemeenten in het teken van het komen tot een dekkend bod: wie neemt welk aandeel in de opgave? Aansluitend volgt het verdeelbesluit, dat naar verwachting door het nieuwe kabinet wordt genomen. Dit besluit vormt het formele startmoment voor de realisatie.

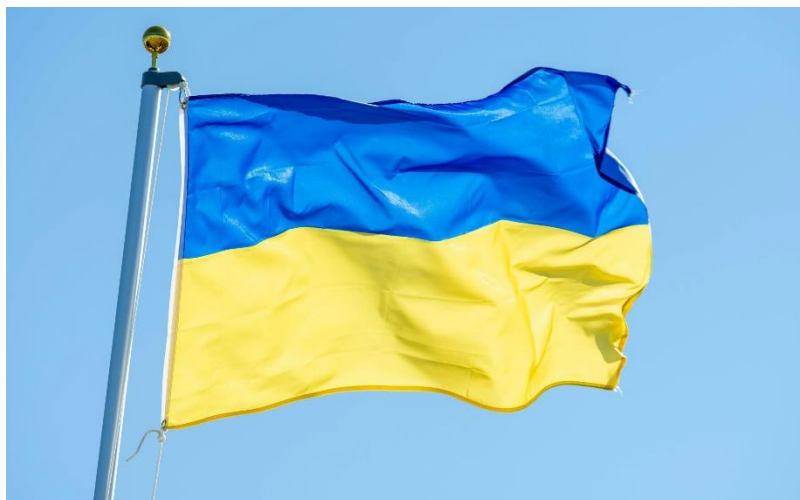
Het is echter niet nodig - en zelfs onwenselijk - om daarop te wachten. Uit het onderzoek van Berenschot blijkt dat een stabiel en toekomstbestendig opvanglandschap meer vraagt dan een formeel verdeelbesluit alleen. Intensieve samenwerking, een gezamenlijke benadering van de opgave en tijdige investeringen in een samenhangend en uitvoerbaar (regionaal) plan zijn cruciaal voor een succesvolle tweede cyclus.

Dat momentum is er nu. Een succesvolle tweede cyclus vraagt om meer dan goede intenties: de PRT moet ervoor zorgen dat regio's en individuele gemeenten over voldoende richting, ondersteuning en capaciteit beschikken om deze stap te zetten. Daarnaast vraagt het om scherpe regionale keuzes, een realistische planning en bestuurlijke regie. Wij helpen provincies, regio's en gemeenten bij het opstellen van uitvoerbare regionale plannen, het organiseren van effectieve overleg- en besluitvormingsstructuren en het doorbreken van vastgelopen trajecten. Graag gaan wij in gesprek over wat daarvoor in uw situatie nodig is.

04. Werk voor statushouders en Oekraïense ontheemden: 'Mensen willen bijdragen, laten we zorgen voor perspectief'

SER (bron: Pont Zorg en Sociaal 3 Maart 2026)

De weg naar werk is voor statushouders en Oekraïense ontheemden geen strak aangeveegd paadje. Ze willen wel werken, maar vinden niet altijd een baan. Of ver onder hun niveau. Of pas na zo lang wachten, dat hun motivatie flink is gedaald. In een verkort adviestraject verkent de SER mogelijke oplossingen. 'Werken helpt om als mens tot je recht te komen.'

Natuurlijk is het belangrijk voor de BV Nederland dat mensen die willen werken, daar ook de kans voor krijgen. In een krappe arbeidsmarkt is immers iedereen nodig. Maar ook voor mensen zelf is het van wezenlijk belang dat ze na de vlucht uit hun eigen land zo snel mogelijk van betekenis kunnen zijn op hun nieuwe plek. "Werk helpt om als mens tot je recht te komen, maar ook om in te burgeren," zegt Désirée Majoor.

Samen met Saniye Çelik is ze voorzitter van de SER-commissie die een advies voorbereidt over het verbeteren van de arbeidsparticipatie van statushouders en Oekraïense ontheemden. Het is een verkort adviestraject, omdat er al veel rapporten over dit onderwerp liggen. De commissie wil vooral op zoek naar praktische oplossingen om, zoals Çelik zegt, "de gaten in het traject te dichten".

Het systeem hapert

De problematiek is deels verschillend voor statushouders en Oekraïense ontheemden. Oekraïners hoeven niet in te burgeren. Zij mogen vrijwel meteen na aankomst in Nederland aan het werk. Statushouders hebben eerst – vaak jarenlang – moeten wachten op een vluchtelingenstatus en moeten daarna Nederlands leren en een inburgeringsexamen doen. Formeel mogen zij betaald werk doen zodra de asielprocedure zes maanden loopt, maar in de praktijk blijkt de stap naar werk vaak groot. Die verschillende trajecten zorgen deels voor verschillende problemen. Oekraïners leren bijvoorbeeld de Nederlandse taal niet snel (genoeg). Bovendien mogen ze zó snel aan het werk, dat het verleidelijk kan zijn om op het niveau van hun eerste baan te blijven werken. Die eerste baan is dan niet altijd een opstap naar duurzaam werk op het eigen niveau. Twijfel over een mogelijke terugkeer naar Oekraïne kan mensen er ook van weerhouden om zich door te ontwikkelen. Statushouders hebben juist zo lang gewacht tot ze aan de slag mogen, dat ze "in de de-activatiestand" zijn

beland, zegt Majoor. Hun motivatie om een nieuwe loopbaan op te bouwen, is in de wachttijd vaak flink gedaald.

Ondanks die verschillen in problematiek, zijn er wel degelijk parallellen aan te wijzen. Voor beide groepen hapert het Nederlandse systeem. Çelik: "Het is bijvoorbeeld niet altijd duidelijk wie in welke fase waarvoor verantwoordelijk is en wie de regie houdt als iemand eenmaal aan het werk is." Voor beide groepen geldt volgens haar ook dat "werk en taal in beleid vaak gescheiden eilandjes zijn, terwijl ze in de praktijk onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden." Beide groepen werken vaak ver onder het niveau waarop ze in hun land van herkomst functioneerden. Majoor: "Mensen hebben moeite om de weg te vinden naar hun oorspronkelijke niveau"

Werk en taal combineren

Wat moet er gebeuren om de 'werkketen' voor statushouders en Oekraïense ontheemden beter te laten functioneren? Die vraag onderzoekt de SER-commissie momenteel in samenspraak met diverse betrokkenen, waaronder de beide doelgroepen zelf, gemeenten, de regionale werkcentra en regionale verbinders. Die laatsten houden zich specifiek bezig met het helpen van statushouders op de arbeidsmarkt. De commissie heeft daarbij ook speciale aandacht voor de lage arbeidsparticipatie van vrouwelijke statushouders. De commissie wil voor de zomer haar advies uitbrengen.

Een belangrijke oplossingsrichting is om werk, taal en (in het geval van statushouders) inburgering te combineren, in plaats van als losse trajecten te zien. Wet- en regelgeving maakt dat lastig, maar wachten op nieuwe wetgeving is geen goed idee, zegt Majoor resoluut. "Van wachten is nog nooit iemand beter geworden". Een hoopvolle ontwikkeling vormen volgens haar de sectorale ontwikkelpaden die momenteel worden ontworpen waarin werk en taal worden gecombineerd. "Je leert de taal dan op de werkvloer, zodat het één niet op het ander hoeft te wachten".

Ook beter en eerder inzicht in talent kan helpen. Çelik: "Daarin ontbreekt nu nog de regie: wie zorgt dat er een talenten- en competentiescan is, zodat mensen sneller op de juiste plek op de arbeidsmarkt terechtkomen?" Die 'plek' kun je ook letterlijk opvatten, vult Majoor aan. "Als je een beeld hebt van iemands achtergrond en talenten, kun je kijken in welke regio die persoon daarvoor het beste terechtkan." Minder verhuizen zorgt voor stabiliteit en een snellere integratie, benadrukt ze.

Perspectief

Oekraïense ontheemden en statushouders zouden tot slot ook geholpen zijn met een meer overzichtelijke weg naar werk en betere toegang tot alle hulp daarbij. "Zelfs voor wie in Nederland is geboren, zijn alle regels en instanties op de arbeidsmarkt soms al enorm ingewikkeld", zegt Çelik. "Als je van buiten komt, is het helemaal abacadabra. Mensen willen bijdragen aan de samenleving. Laten we hen perspectief bieden met een systeem dat samenhang biedt tussen werk, taal en ontwikkeling."

05. VNG vraagt aandacht voor bestaanszekerheid bij SZW-begroting

VNG (bron: *Pont Zorg en Sociaal* 27 Februari 2026)

Bij de behandeling van de begroting Sociale Zaken en Werkgelegenheid vragen we aandacht voor maatregelen die bestaanszekerheid versterken en uitvoerbaar zijn voor gemeenten. Vereenvoudiging van het stelsel en gerichte investeringen zijn nodig om inwoners beter te ondersteunen.

Samen met publieke dienstverleners en maatschappelijke organisaties hebben we hiervoor al 10 voorstellen gedaan via de [Verklaring Bestaanszekerheid \(pdf, 90 kB\)](#). Hoewel onderdelen daarvan terugkomen in het coalitieakkoord, zijn aanvullende stappen nodig om het stelsel eenvoudiger, begrijpelijker en beter uitvoerbaar te maken.

Investeren in werk en participatie

Investeren in werkzekerheid helpt inwoners om actief deel te nemen aan de arbeidsmarkt en draagt bij aan het verminderen van arbeidsmarktkrapte. Gemeenten begeleiden inwoners dagelijks naar werk, scholing of andere vormen van participatie. Daarbij lopen zij regelmatig tegen financiële beperkingen en wettelijke kaders aan. Daarom pleiten wij voor meer investering in beschut werk, regionale werkcentra en betere samenwerking tussen gemeenten, onderwijsinstellingen en werkgevers. Ook vragen we aandacht voor rijksmaatregelen die onbedoeld extra druk leggen op gemeentelijke begrotingen.

Proactieve dienstverlening en een uitvoerbaar stelsel

We ondersteunen de inzet op proactieve dienstverlening zodat gemeenten inwoners eerder kunnen bereiken om passende ondersteuning te bieden. Dit werkt alleen wanneer gemeenten kunnen beschikken over actuele en betrouwbare gegevens. We vragen daarom

om meer mogelijkheden voor gegevensdeling en voldoende ruimte voor maatwerk in de uitvoering. Dit is vooral belangrijk wanneer fouten voortkomen uit processen binnen de overheid zelf.

Aandacht voor kwetsbare groepen

Tot slot vragen we aandacht voor inwoners die duurzaam geen arbeidsvermogen hebben. Voor deze groep zijn oplossingen nodig op zowel de korte als de langere termijn om meer bestaanszekerheid te bieden. Gemeenten maken zich ook zorgen over de overgang van Oekraïense ontheemden naar de reguliere gemeentelijke voorzieningen na afloop van de Richtlijn Tijdelijke Bescherming in 2027. Om deze overgang goed uitvoerbaar te houden zijn tijdige landelijke afspraken, voldoende financiering en een realistische overgangperiode noodzakelijk.

[Position paper Begrotingsbehandeling Sociale Zaken en Werkgelegenheid \(pdf, 354 kB\)](#)

06. Ombudsmannen noemen asielwetten 'onbehoorlijk bestuur'

[ANP](#) (bron: Binnenlands Bestuur 3 maart 2026)

De asielwetten die nog moeten worden goedgekeurd door de Eerste Kamer schenden kinderrechten.

© Shutterstock

De asielwetten die nog moeten worden goedgekeurd door de Eerste Kamer schenden kinderrechten en leiden tot extra onzekerheid voor asielzoekers en statushouders. Dat vinden Nationale ombudsman Reinier van Zutphen en Kinderombudsman Margrite Kalverboer. Zij stellen dat sprake is van 'onzorgvuldigheid en onbehoorlijk bestuur'.

Opgesteld door Faber

De asielwetten, nog opgesteld door oud-minister Marjolein Faber (PVV), zijn goedgekeurd door de Tweede Kamer, maar moeten nog worden beoordeeld door de Eerste Kamer. In het coalitieakkoord van het huidige minderheidskabinet staat dat de wetten uitgevoerd zullen worden als ze door de Eerste Kamer komen. Bekend is wel dat coalitiepartner D66 van plan is tegen te stemmen.

Kinderrechten

De ombudsmannen adviseren senatoren om 'kritisch te kijken' naar de wetten. Zo zijn ze volgens hen niet getoetst langs de meetlat van kinderrechten, terwijl dat in navolging van het VN-Kinderrechtenverdrag wel had moeten. Kalverboer: 'Als ouders strafbaar worden gesteld, raakt dat hun kinderen.'

Extra lange wachttijden

De wetten leiden daarnaast mogelijk tot extra lange wachttijden voor mensen die asiel aanvragen in Nederland. 'Van de overheid verwachten wij voortvarendheid en op deze manier blijven mensen juist lang in onzekerheid over hun toekomst', aldus de ombudsmannen. De Tweede Kamer heeft via een aanpassing van een van de wetten bovendien bepaald dat de dwangsommen vervallen die de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) moeten aansporen sneller te beslissen over asielaanvragen. Van Zutphen: 'De manier waarop de overheid tienduizenden asielzoekers en statushouders behandelt, heeft de ondergrens bereikt.'

Doel van de wet

Van Zutphen en Kalverboer benadrukken verder dat niet bewezen is dat de doelen van de wetten, namelijk de 'asielketen' ontlasten en een vermindering van het aantal mensen dat naar Nederland komt, worden behaald. Zo gaven uitvoeringsorganisaties als het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA) en de IND al uitgebreid kritiek op de wetten. De ombudsmannen herhalen ook kritiek op de strafbaarstelling van illegaliteit. Die zal 'de afstand tot hulp, zorg en onderwijs vergroten of praktisch ontoegankelijk maken'.

Doorkruisende wetsvoorstellen

Tot slot overlappen maatregelen uit de wetten deels met die uit het Europese migratiepact, dat in juni in werking treedt. 'Elkaar doorkruisende wetsvoorstellen zorgen voor complicaties en getuigen van onzorgvuldigheid en onbehoorlijk bestuur', aldus de ombudsmannen.

07. Bij woningsplitsing komt veel kijken: je wordt in een keurslijf geperst van eisen en vergunningen

Door Frans Dreissen dagblad de Limburger 5 maart 2026

Het splitsen van een restaurantrekening kan al ingewikkeld zijn, laat staan van één woning twee maken. Je stuit op een muur van regels, praktische hobbels en juridische abracadabra van gemeenteambtenaren.

Van één huis er twee maken. Jaarlijks zouden alleen al corporaties 19.000 extra woningen kunnen creëren door middel van splitsen, delen, optoppen en hospitaverhuur, blijkt uit onderzoek van kennisorganisatie Platform19.

Woningsplitsing helpt starters, alleenstaanden en spoedzoekers aan onderdak. Het gaat vereenzaming van senioren tegen. Ouderen blijven in hun vertrouwde omgeving. En huiseigenaren kunnen via verkoop of verhuur een deel van hun vastgoed te gelde maken.

Rita (*) is een bejaarde weduwe. Ze woont in een riant vrijstaand huis uit de jaren vijftig in Parkstad en dacht: een woningsplitsing? Prima, laten we dit maar gaan doen. Anderhalf jaar geleden heb ik de stoute schoenen aangetrokken. Even langs de gemeente, een aannemer inschakelen en klaar is Kees. Ze lacht. Maar toen viel dat lijstje met eisen door de brievenbus.

Het begint met het bestemmingsplan. Nu: wonen vrijstaand. Straks: geschakeld wonen. Er moet een procedure worden doorlopen. Daarna komen de vak-ambtenaren in actie: bodem, bouw, waterafvoer, parkeren. Er is een historisch bodemonderzoek vereist. Hoe zit het met die huishoudolietank die al jaren buiten bedrijf is, maar nog in de bodem zit? En: liggen er onder de woning soms nog ontplofbare oorlogsresten?

Architect

Een gespecialiseerd bedrijf levert een rapport op van liefst negentig pagina's. Kosten: een paar duizend euro. Dan de architect, want er moet het nodige verbouwd worden: gescheiden riolering, nieuwe meterkast, cv-installatie of warmtepomp, extra parkeerplaats. En nóg belangrijker: een muur die weerstand moet bieden tegen branddoorslag en –overslag. Een speciale constructie moet voorkomen dat wanneer de ene helft instort, de andere helft niet mee omvalt. Voorzichtig is alvast 20.000 euro begroot. Experts schatten de totale investering al gauw tussen de 60.000 en 80.000 euro.

Rita: ik had nooit gedacht dat er zoveel bij komt kijken. Zeker omdat mijn huis daar tijdens de bouw al op was voorbereid.

Hoe het wél kan? Genoeg voorbeelden van gemeenten waar het vlotter gaat. Heldere regels, soepele parkeernormen, een loket waar je terecht kan met vragen. Een goede voorbereiding met deskundige hulp is het halve werk.

De ervaring van Rita is anders. De gemeente zegt niet: kom eens langs, wij denken graag met je meer. Je wordt in een keurslijf van eisen en vergunningen geperst, krijgt brieven van de gemeente met verwijzingen naar artikel huppeldepup en moet alles zelf organiseren. Ga er maar aan staan en regel dat alles in een tijd waarin architecten, onderzoeksbureaus en experts het hartstikke druk hebben. Alsof de urgentie van de woningnood nog onvoldoende is doorgedrongen in het gemeentehuis.

Rijksbouwmeester Francesco Veenstra deelt die frustratie. De regels knellen en zitten in de weg, zegt hij. Hij ziet vooral in het splitsen van rijtjeshuizen een oplossing voor de wooncrisis. Ook hospitaerverhuur biedt kansen, mits de wet daar ruimte voor laat, ook voor bewoners van sociale huurwoningen, zonder dat zij daarvoor worden gestraft.

Wie een woning wil splitsen waarop een hypotheek rust, heeft toestemming nodig van de hypotheekverstrekker. De technische eisen zijn streng: geluidsisolatie, brandveiligheid, ventilatie.

Splitsen kan op twee manieren. Zacht: eigen slaapkamer en sanitair per huishouden, gedeelde woonkamer, keuken en tuin, één voordeur. Hard: twee volwaardige woningen, elk met eigen ingang, huisnummer én gesplitst perceel.

Op de markt

Na anderhalf jaar frustratie, maar uiteindelijk ook van goede samenwerking, hoopt Rita binnenkort de makelaar te kunnen uitnodigen om de gesplitste woning op de markt aan te bieden

Terugkijkend: voor de gewone burger is het eigenlijk niet te doen. Zonder deskundige hulp had ik dit traject nooit succesvol kunnen doorlopen.

De vergunning is bijna rond. De vraag is of de regelgeving dat zo meteen ook is.

(*) De naam van de huiseigenaar is vanwege het nog lopende traject rond de vergunning geanonimiseerd.

08. Belangenclub: grote verschillen in koude-opvang voor daklozen

[ANP](#) (bron: Binnenlands Bestuur 5 maart 2026)

© ANP

De opvangregeling voor daklozen bij winterse temperaturen kent grote verschillen en gemeenten voeren deze ook niet altijd goed uit, ondanks een bestaande handreiking van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). Dat stelt belangencoalitie Dakloosheid Voorbij! in een onderzoek onder tientallen centrumgemeenten.

Verschillende regelingen

Sommige gemeenten stellen de regeling bijvoorbeeld alleen open bij een gevoelstemperatuur onder nul, anderen pas na meerdere dagen strenge vorst, stelt het rapport. Er zijn ook gemeenten die afgelopen winter de opvang bij strenge kou helemaal niet openstelden.

Recht op bescherming tegen winterkou

Het Nationaal Actieplan Dakloosheid uit 2022 beloofde iedereen in Nederland voor 2030 een dak boven het hoofd. 'Maar we kunnen niet eens garanderen dat iedereen zonder onderdak een bed en een plek heeft wanneer het vriest. Bescherming tegen winterkou moet een recht zijn, geen loterij,' zegt belangenbehartiger Wies Maas, een van de auteurs van het onderzoek.

Minimumnormen

Dakloosheid Voorbij! wil dat landelijke minimumnormen vastgelegd worden, dat de handreiking van de VNG per direct wordt nageleefd en dat de winterkouderegeling

permanent open zou moeten zijn. Ook moet de regeling structureel gemonitord worden en meer onderzoek worden gedaan.

Handreiking

De VNG laat weten de uitkomsten van het rapport eerst te bespreken, om te kijken of de bestaande handreiking eventueel aangepast moet worden. 'We vinden het wel een goede zaak dat het nu in kaart is gebracht', zegt een woordvoerder.

Dakloosheid Voorbij! ondervroeg 44 centrumgemeenten, die verantwoordelijk zijn voor maatschappelijke opvang in de regio. 42 van hen vulden een vragenlijst in over de regeling. Ook werden zeventig daklozen en veertig professionals bevraagd, zoals opvangmedewerkers en verpleegkundigen.

09. Aantal mensen dat gebruikmaakt van voedselbank gestegen

[ANP](#) (bron: Binnenlands Bestuur 9 maart 2026)

Het aantal mensen dat gebruikmaakt van voedselbanken is vorig jaar gestegen. Voedselbanken Nederland denkt dat mensen de voedselbanken beter weten te vinden, maar ziet ook steeds meer gepensioneerden zonder aanvullend pensioen, ZZP'ers en andere werkenden die niet kunnen rondkomen.

Stijging 7,5 procent

Waar 144.750 mensen in 2024 gebruikmaakten van de voedselbanken, waren dat er vorig jaar 155.600. Dat is een stijging van zo'n 7,5 procent. Een jaar eerder daalde het aantal mensen dat gebruik maakte van de voedselbanken nog.

Langer afhankelijk

Mensen zijn ook steeds vaker voor langere tijd afhankelijk van voedselhulp, ziet de voedselbank. 'Terwijl het uitgangspunt is dat deze hulp tijdelijk is: een korte periode van ondersteuning om weer zelfstandig verder te kunnen', aldus de organisatie.

Armoede gaat stijgen

Voorzitter Henk Staghouwer zegt zich zorgen te maken over de plannen van het nieuwe kabinet als het gaat om de zorg en sociale zekerheid: 'Meer mensen zullen moeite hebben om rond te komen, omdat zij gekort worden op hun uitkering of omdat zij veel meer kwijt zijn aan zorgkosten. Wij vrezen de komende kabinetsperiode dat de armoede in Nederland als gevolg hiervan verder zal stijgen en nog meer mensen een beroep moeten doen op voedselhulp.'

Kwetsbare groepen

In februari stuurde Voedselbanken Nederland een brief naar alle fractievoorzitters van de Tweede Kamer. Daarin vroeg de organisatie om een armoedebeleid dat niet alleen draait om arbeidsparticipatie en meer oog heeft voor kwetsbare groepen.

10. Ruim honderd daklozen naar de rechter gestapt voor opvangplek

NOS Nieuws vandaag, 11 maart 2026

Afgelopen jaar probeerden zeker 122 daklozen via de rechter een opvangplek te krijgen, nadat ze eerder zijn geweigerd. Dat concluderen journalisten van [Investico](#), in opdracht van [Trouw en De Groene Amsterdammer](#). Daklozen zouden steeds vaker worden geweigerd voor een plek in de opvang.

Sociaal advocaten zeggen dat het opvangbeleid de laatste jaren is verhard, terwijl het woningtekort toeneemt. "Een zwangere cliënt van mij werd uit huis gezet door haar vader", zo wordt sociaal advocaat Else Weijnsfeld geciteerd. "Toen ze aanklopte voor opvang, werd ze geweigerd."

Mensen die bij sociaal advocaten aankloppen zijn vaak al geweigerd bij het gemeenteloket, zegt sociaal advocaat Bansta Blanckenburg. Volgens hem gaat het geregeld om gezinnen met kinderen die al op straat staan of dat binnen enkele dagen dreigen te raken. "Zo hadden we een cliënt die met haar kinderen elke dag tussen zes verschillende adressen zwierf", zegt hij. "Een ander gezin sliep in een schuur bij iemand. Dat zijn hele onveilige situaties, maar toch wordt er soms geen opvang geboden."

Gemeenten wijzen aanvragen vaak af omdat iemand volgens hen 'zelfredzaam' is. Dat criterium komt voort uit de Wet maatschappelijke ondersteuning. Volgens Blanckenburg betekent dat in de praktijk dat mensen zonder zware psychische problemen of verslaving soms geen recht op opvang krijgen. "Dan wordt gezegd: u heeft een opleiding gevolgd, dus u

kunt zelf wel iets regelen", zegt hij. "Maar in theorie iets kunnen regelen, is iets anders dan in de praktijk een woning vinden."

Ernstige aandoeningen

In gemeenten als Rotterdam, Amsterdam en Den Haag zouden ook de meest kwetsbare daklozen worden geweigerd. Het gaat om mensen met ernstige lichamelijke of geestelijke aandoeningen, zoals hiv of PTSS, concluderen de journalisten na een analyse van 125 rechtelijke uitspraken.

Volgens Blanckenburg kan het weigeren van opvang grote gevolgen hebben voor gezinnen met kinderen. In sommige gevallen belandt een kind in een pleeggezin terwijl de ouder dakloos blijft. "Dat mag volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens eigenlijk niet", zegt hij. "Maar in de praktijk gebeurt het toch."

De rechter zou vaak concluderen dat er niet voldoende onderzoek is gedaan naar de situatie van de afgewezen dakloze. Loketmedewerkers bij de gemeente krijgen amper een half uur de tijd om te controleren of iemand voldoet aan het criterium, schrijft Trouw.

Mensen met weinig geld

Er wordt gesignaleerd dat rechtbanken in Amsterdam en Den Haag in hun afwegingen meer nadruk leggen op kwetsbaarheden of belangen van het kind. In 41 procent van de 125 onderzochte uitspraken werd besloten dat iemand toch tijdelijk opvang kreeg, of dat de zaak opnieuw moest worden bekeken.

De advocaat zegt dat sommige dakloze ouders daardoor in zeer kwetsbare situaties terechtkomen. "Er zijn gevallen waarin moeders alleen ergens kunnen wonen in ruil voor prostitutie, of in het criminele circuit belanden", zegt Blanckenburg. "Dat zijn echt schrijnende situaties."

Volgens Blanckenburg zitten gemeenten klem tussen de wooncrisis en het beleid van de rijksoverheid. Het woningtekort treft volgens hem vooral mensen met weinig geld. "Gemeenten krijgen niet altijd de middelen om iedereen op te vangen", zegt hij.

11. Wat betekent het coalitieakkoord 'aan de slag' voor de sociale zekerheid?

[Capra Advocaten](#) (bron: Binnenlands Bestuur 5 maart 2026)

Ruimte voor de menselijke maat?

Beeld: Shutterstock

Wat betekent het coalitieakkoord 'aan de slag' voor de sociale zekerheid?

Op 30 januari 2026 is het nieuwe coalitieakkoord voor 2026-2030 gepresenteerd. Met dit akkoord stellen de coalitiepartijen D66, VVD en CDA dat het tijd is om aan de slag te gaan voor een beter Nederland. Op het gebied van sociale zekerheid kiezen de partijen voor een stevige herziening van het huidige stelsel, dat gepaard gaat met bezuinigingen en diverse ingrijpende wijzigingen. Hierna worden de plannen op het gebied van sociale zekerheid toegelicht. Het zijn nog plannen. De partijen zullen dus eerst nog steun in het parlement moeten vinden voordat deze daadwerkelijk doorgevoerd kunnen worden.

Het uitgangspunt

Volgens de partijen vraagt de toenemende druk op de sociale zekerheid om ambitieuze keuzes, waarbij gesteld wordt dat de nadruk wordt gelegd op een activerend, betrouwbaar en begrijpelijker stelsel waarin ruimte is voor de menselijke maat. Daarbij wordt een 'fatsoenlijk' vangnet geboden voor iedereen die niet kan werken.

Een overzicht

- **De WW-uitkering**
Uit de budgettaire tabel en bijlage bij het coalitieakkoord blijkt dat de maximale duur van een WW-uitkering per 1 januari 2028 zal worden teruggebracht van twee naar maximaal één jaar. Bovendien zal per 1 januari 2030 de uitkering in de eerste twee maanden 80% van het oude loon bedragen (in plaats van 75%). De opbouw van de WW-rechten gaat

daarnaast langer duren. De plannen spreken van een opbouw van een halve maand WW voor elk dienstjaar. De referte-eis wordt ook verscherpt, inhoudende dat een werknemer van de 52 weken voorafgaand aan de werkloosheid, in 42 weken arbeid zal moeten hebben verricht.

Het gaat hiermee om een aanzienlijk aantal wijzigingen in de WW. Volgens het kabinet hebben werkenden door deze plannen voldoende financiële zekerheid en rust om snel een passende nieuwe baan te vinden.

- **De WIA-uitkering**

Momenteel kunnen werknemers die gedeeltelijk arbeidsongeschikt of volledig maar niet duurzaam arbeidsongeschikt zijn een WGA-uitkering krijgen. Werknemers die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn kunnen een IVA-uitkering krijgen. Partijen hebben het voornemen om de IVA-uitkering per 1 januari 2030 voor nieuwe aanvragers te laten vervallen. Door deze hervorming zullen meer mensen een WGA-uitkering krijgen. Dit gaat gepaard met onder meer financiële gevolgen voor werkgevers. Denk daarbij aan een verhoging van de WGA-premie of de uitkeringskosten die voor rekening komen van de werkgever. Dat meer mensen een WGA-uitkering krijgen betekent voor de eigenrisicodragers ook dat hij voor een grotere groep een langere verantwoordelijkheid krijgt voor de re-integratie, waar dit bij de IVA-uitkering niet het geval is.

- **Verlaging maximum dagloon**

Hoewel de maatregel niet expliciet is terug te vinden in het akkoord, is de coalitie voornemens het maximum dagloon te verlagen. Het dagloon speelt een belangrijke rol bij het bepalen van de hoogte van een uitkering. Momenteel bedraagt dit maximum dagloon € 304,25. Het plan is om dit per 1 januari 2029 te verlagen met 20%. Dit zal invloed hebben op ZW-, WW-, WAO-, WIA, en WAZO-uitkeringen. Dit betekent dat werknemers die een beroep doen op een uitkering en die nu meer verdienen dan het maximum dagloon, met de wijziging een lagere uitkering zullen krijgen.

- **De Wet Verbetering Poortwachter**

Het doel van activering en re-integratie in de plannen is onder andere terug te zien in het voornemen om administratieve lasten uit de Wet Verbetering Poortwachter weg te nemen. Het akkoord spreekt van het beperken van rapportageverplichtingen en het zoveel mogelijk wegnemen van onzekerheid over loonsancties. Daarnaast is het plan om bij de re-integratie meer maatwerk te bieden met meer contactmogelijkheden tussen werkgever en werknemer.

- **Loondoorbetaling bij ziekte**

De zware last die werkgevers dragen bij loondoorbetaling in het geval van ziekte wordt door de partijen erkend. Het kabinet wil daarom, met name in het mkb, werken aan voorstellen om loondoorbetaling in het geval van ziekte meer 'werkbaar' te maken.

- **De Participatiewet**

De Participatiewet komt in beeld als iemand niet kan voorzien in de noodzakelijke kosten van zijn bestaan. Het kabinet wenst deze wet te hervormen. Ingezet zal worden op een intensieve begeleiding, het investeren in 'gemeenschappen' en een goede samenwerking met 'sociale werkgevers'.

- **De transitievergoeding**

De transitievergoeding wordt als het aan de coalitie ligt anders vormgegeven. Het doel daarbij is om weer aansluiting te zoeken bij het doel van de in 2015 geïntroduceerde transitievergoeding, namelijk het vergemakkelijken van de overgang naar een nieuwe baan. Voor werkgevers die zich maximaal hebben ingezet rondom de re-integratie zal dit tot gevolg hebben dat zij geen of een lager bedrag aan transitievergoeding aan de werknemer behoeven te betalen. Werkgevers kunnen momenteel compensatie krijgen voor de betaalde transitievergoeding na beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens langdurige arbeidsongeschiktheid (er ligt een wetsvoorstel bij de Kamer waarbij er vanaf 1 juli 2026 alleen aan kleine werkgevers transitievergoeding gecompenseerd wordt). Volgens het akkoord komt deze compensatie met ingang van 2028 te vervallen voor alle werkgevers.

Met deze plannen hopen de coalitiepartijen een toekomstbestendig sociaalzekerheidsstelsel te kunnen vormgeven. De nadruk ligt hierbij op activering, stimulering en een leven lang leren en ontwikkelen, waardoor mensen (ook bij ziekte en werkloosheid) wendbaarder zijn en weer sneller aan het werk kunnen. De plannen kunnen veel vragen oproepen, aangezien de concrete invulling (nog) niet duidelijk is. De uiteindelijke betekenis van deze plannen moet daarom de komende tijd worden afgewacht. Deze is mede afhankelijk van de steun en input van andere partijen in de Tweede Kamer. Zodra er meer bekend is over de verdere ontwikkelingen, zullen wij u daar vanzelfsprekend nader over informeren.

12. Na jaren wachten is er een nieuwe, haalbare invulling voor het Frans Klooster in Sittard: 110 woningen, 64 zorgplekken plus ontmoetingsplek voor buurt

Door: Paul Dolhain verslaggever Sittard-Geleen dagblad de Limburger 12 maart 2026

Het Frans Klooster aan de Heinseweg in Sittard. © Rob Oostwegel

Zorgplekken, 35 koopappartementen, 29 sociale huurwoningen en 36 huurappartementen in het middensegment plus een ontmoetingsplek voor de buurt. Dat is het nieuwste plan dat op tafel ligt voor de invulling van het Frans Klooster in Sittard.

De afgelopen jaren is gewerkt aan een haalbaarheidsstudie om te komen tot een invulling van het al jaren leegstaande Frans Klooster op het voormalig ziekenhuiscomplex in het Sittards Maaslandpark. Er ligt nu een plan dat bestaat uit zowel nieuwbouw als

herbestemming van het klooster, een gemeentelijk monument. Het plan kan op goedkeuring van het college rekenen.

Nieuwbouw

In het oude kloostergebouw komen zo'n 6 tot 10 woningen. In de naastgelegen kapel moet een ontmoetingsplek voor de buurt komen. Daarnaast komt er nieuwbouw, die ruimte moet bieden aan zo'n 35 koopappartementen, 29 sociale huurwoningen en 36 huurappartementen in het middensegment. Verder komen er 64 zogeheten intramurale zorgplekken. Dat is 24 uurszorg voor mensen die niet meer thuis kunnen wonen.

Het Frans Klooster wacht al lange tijd op een bestemming. Eerdere plannen mislukten keer op keer. Zo zou de Chinese investeerder Chen Yagui er [een tophotel](#) met zo'n 150 kamers, studentenstudio's, gezondheids- en cultuurcentrum, restaurant en ondergrondse parkeergarage laten landen. In 2017 zou de bouw starten, maar na [uitstel op uitstel](#) werd het uiteindelijk [afstel](#). Tot [woede van de buurt](#), die de omgeving zag verpauperen.

In 2021 kocht vastgoedontwikkelaar Mulleners het Frans Klooster van de Chinese eigenaar om er 110 zorgwoningen te bouwen, maar ook dat kwam vanwege het kostenplaatje niet van de grond. Jaren bleef het stil en was onduidelijk wat er zou gebeuren. De PVV in Sittard-Geleen vroeg het college onlangs nog om een laatste stand van zaken. De gemeente antwoordde dat Mulleners via een intentieovereenkomst de kans heeft gekregen om te zoeken naar een haalbare alternatieve ontwikkeling.

Haalbaar

Ook dat onderzoek liep vertraging op. In november 2024 kregen buurtbewoners te horen dat er uiterlijk 1 februari 2025 een haalbaar plan zou liggen. Dat werd vervolgens weer uitgesteld tot begin 2026. Nu is het haalbaarheidsonderzoek, dat Mulleners samen met Grouwels Daelmans uitvoerde, gereed.

Wethouder Leon Geilen

„Er ligt nu een haalbaar plan waarmee we woningen kunnen toevoegen én het gemeentelijk monument een passende nieuwe bestemming kunnen geven. Een belangrijke stap voor deze bijzondere locatie. Bovendien kunnen we eindelijk naar buiten treden om de participatie te starten waardoor omwonenden betrokken kunnen worden bij de verdere uitwerking en invulling”, zegt wethouder Leon Geilen, die verheugd is dat het na zo'n lange tijd gelukt is om plannen te presenteren. „Er moeten wel nog diverse stappen worden gezet voordat definitieve overeenstemming bereikt wordt.”

13. Het Noodfonds Energie komt waarschijnlijk eerder terug

Bron: *Bright.nl* 14 maart 2026

Het steunfonds voor mensen die hun energierekening niet kunnen betalen komt terug. Het kabinet wil het Noodfonds Energie zelfs sneller heropenen. Zo hoeven huishoudens met weinig financiële middelen niet tot begin 2027 te wachten.

Het hulpfonds komt niet morgen terug, maar het idee is wel dat het in het najaar voor mensen klaar moet staan. Dan wordt het weer kouder en stijgen de kosten. Zo kunnen mensen de hoge stookkosten betalen en komen ze minder snel in de problemen dan wanneer ze daar nog vele maanden op moeten wachten.

Noodfonds Energie

Minister Hans Vijlbrief (Sociale Zaken) zegt tegen De Telegraaf dat hij hieraan werkt. Een actie waar energiebedrijven, gemeenten, deurwaarders en de ombudsman blij mee zullen zijn, want zij waarschuwen al langer dat de laagste inkomens hard worden geraakt in een energiecrisis en daarvoor op dit moment niet genoeg worden beschermd. Mede door de oorlog in Iran zien huishoudens nu al aanzienlijk hogere kosten op de energierekening.

Echter is er veel te doen rondom dit fonds. Het zou in 2025 stoppen, terwijl er meer dan 210.000 aanvragen werden gedaan. De regering van toen beloofde dat er een meer structurele oplossing zou komen met een energiefonds vanuit de overheid. Het geld zou dan moeten komen uit het Europees Sociaal Klimaatfonds. Dat is ook geprobeerd, maar de nieuwe opzet lijkt maar niet te lukken. Er is onder andere gekeken of er iets kon worden gedaan vanuit de Belastingdienst en de Sociale Verzekeringsbank, maar dat werkte niet.

Heel scala aan maatregelen

Nu wordt er volgens Minister Hans Vijlbrief in de [Telegraaf](#) naar een 'heel scala aan maatregelen' gekeken. Ook private oplossingen worden overwogen. Er wordt maandag een brief naar de Tweede Kamer gestuurd met mogelijke scenario's. Op een later moment wordt dan besloten welke maatregelen er worden getroffen. In ieder geval komt er in de aankomende winter 100 miljoen euro bij van het Europees Sociaal Klimaatfonds.

14. Kabinet wacht af met besluiten over mogelijke steunmaatregelen voor huishoudens en bedrijven

Dagblad de Limburger 16 maart 2026

Het kabinet-Jetten neemt voorlopig geen besluiten over extra steun aan huishoudens en bedrijven. © Getty Images

Het kabinet-Jetten neemt voorlopig geen besluiten over extra steun aan huishoudens en bedrijven vanwege de economische gevolgen van het conflict in het Midden-Oosten. De situatie is volgens het kabinet nog „dynamisch” en kan „in verschillende richtingen” ontwikkelen. Daarom vindt het kabinet het niet verstandig om nu al in te grijpen.

In een Kamerbrief schrijft het kabinet dat het de zorgen van huishoudens en ondernemers begrijpt, maar dat eerst moet worden afgewacht hoe de situatie zich ontwikkelt. De komende tijd worden mogelijke maatregelen uitgewerkt, inclusief de financiële gevolgen. Deze kunnen in augustus worden meegenomen in de bredere lasten- en koopkrachtbesluitvorming richting Prinsjesdag. In de praktijk betekent dit dat huishoudens en bedrijven pas in 2027 effecten van mogelijke kabinetsmaatregelen zouden kunnen voelen.

Kabinet: Nederlandse economie is veerkrachtig

Volgens het kabinet geldt dat een langer en omvangrijker conflict meer impact heeft op de Nederlandse economie. Tegelijkertijd wordt benadrukt dat die veerkrachtig is. „Zo heeft het verleden geleerd dat de economie zich kan aanpassen naarmate een situatie langer duurt”, staat in de brief.

Nederland importeert weinig gas uit de Golfregio (wel uit de VS en Noorwegen), maar via de wereldmarkt werken hogere olie- en gasprijzen wel door. De huidige prijzen zijn hoog, maar historisch gezien niet uitzonderlijk. Een exploderende prijs zoals tijdens de energiecrisis van 2022 (toen de gastoevoer uit Rusland wegviel na de invasie in Oekraïne) wordt door het kabinet op dit moment dan ook niet waarschijnlijk geacht.

Verschillende maatregelen in voorbereiding

Voor het geval energieprijzen langdurig hoog blijven, worden in Den Haag inmiddels wel verschillende opties voorbereid. Zo onderzoekt het kabinet onder meer een energietoeslag, een nieuw energieprijzplafond, tijdelijke verlaging van de energiebelasting en brandstofaccijnzen, verhoging van de maximale onbelaste reiskostenvergoeding, verhoging van de huurtoeslag en een verhoging van het wettelijk minimumloon.

De Telegraaf kon vrijdag bovendien al melden dat het noodfonds energie ergens dit najaar nieuw leven wordt ingeblazen. Dit is bedoeld om de meest kwetsbare huishoudens in Nederland te helpen.

Maatregelen kosten geld

Alle maatregelen – die ook in 2022 al de revue hebben gepasseerd – kosten wel geld, waarschuwt het kabinet. „Maatregelen kennen budgettaire consequenties die eveneens in kaart dienen te worden gebracht en waar dekking voor gevonden zal moeten worden wanneer de noodzaak bestaat hier toe te besluiten.”

15. Femke (46) uit Panningen ontdekte pas laat waarom haar moeder geen kerstkaarten schreef: 'Ik voelde dat er iets was, maar wist niet wat'

Door: Carola de Boer Verslaggever Nederweert/Weert dagblad de Limburger 17 maart 2026

Femke Reijnen, groeide op met een moeder die niet kon lezen of schrijven. © Jean-Pierre Jans

Femke Reijnen (46) uit Panningen wist in haar jeugd niet dat haar moeder niet kon lezen en schrijven. „Ik vroeg me nooit af waarom mijn moeder geen kerstkaarten schreef. Ik was reuzetrots dat ik dat mocht doen.”

„Mijn moeder las nooit voor uit een kinderboek. Maar ze verzon wel allerlei verhalen, die ze een beetje liet vertellen, die ze in haar hand had. Ze zat 's morgens ook zogenaamd te lezen in De Limburger, maar keek eigenlijk alleen naar de plaatjes. Ze praatte wel mee, maar had haar informatie van radio en tv. Ik kreeg ook verantwoordelijkheid: ik mocht verjaardagskaarten en kerstkaarten schrijven. Daar maakte ze een feestje van. Dat vond ik superleuk en ik was reuzetrots. Ik vroeg me nooit af waarom mijn moeder niks schreef. Wel hadden we vaker ruzie. Ook als ik hulp vroeg bij het schoolwerk. Dan zei ze: 'Nee, dat moet je zelf doen'. Ik voelde dat er iets was, maar wist niet wat. Ik werd er onzeker van. Lag het aan mij? Na weer een ruzie dwong ik haar te vertellen wat er aan de hand was. Ik was toen 18 jaar. Ze vertelde toen dat ze niet kon lezen en schrijven. Ik had alles verwacht, maar dit? Dat kun je toch leren, dacht ik. Ik had er nooit iets van gemerkt. Het gezin functioneerde gewoon.”

Universiteit

De nu 46-jarige Femke Reijnen – geboren en getogen in Panningen - is enig kind. Haar laagopgeleide vader werkte in een fabriek en was veel weg. Haar moeder poetste bij een

ander gezin. Femke ging naar de lagere school in Panningen en daarna naar de huishoudschool. Via mbo's, hbo en universiteit kwam ze terecht in de bibliotheekwereld. Nu is ze projectleider basisvaardigheden en educatie die bibliotheken in Utrecht op dit vlak helpt.

Invloed

„Ik ben de laatste jaren mijn eigen ervaringen gaan delen. Want het had invloed op mijn ontwikkeling en daar wilde ik iets mee doen. Mijn moeder had vaak niet de goede woorden, voelde zich ongemakkelijk en werd dan boos. Ze legde het niet uit, ze schaamde zich. Nu snap ik hoe het werkt, maar als kind weet je dat niet. Mijn ouders hadden moeite woorden te geven aan gevoelens. Ook ik heb daar lang last van gehad.”

Mis

„Het beeld dat nu vaak wordt geschetst is dat er iets mis is met mensen die laaggeletterd zijn. Dat zorgt voor meer schaamte en zit een goed gesprek over iets nieuws leren in de weg. Bovendien: ze kunnen prima leven zonder kennis van taal en rekenen. En ze zijn heel goed in andere vaardigheden. Mijn moeder was een ster in het delegeren. Ze kon de ander het gevoel geven dat hij een hele waardevolle taak kreeg. Ze liet ook altijd hulp toe. Ze had een geheugen als een olifant; ze onthield alles, zelfs hele recepten. En ze was creatief, praktisch en besluitvaardig. Die vaardigheden zijn ook waardevol. Maar daar wordt niet naar gekeken.”

Op haar vijftigste kreeg haar moeder les bij welzijnsinstelling Vorkmeer en leerde ze lezen en schrijven. „Het ging langzaam, want het Limburgs dialect was haar moedertaal. Maar ze vond het prachtig dat ze later verpakkingen kon lezen in de winkel.”

De socioloog: 'Laaggeletterden hebben juist veel andere vaardigheden en daar hebben we te weinig waardering voor'

Sociologe Natascha Notten onderzocht hoe het is om op te groeien in een laaggeletterd gezin met Nederlands als moedertaal. Ze sprak onder andere ook met Femke Reijnen.

„Wie opgroeide in zo'n gezin, ging vaak al vroeg werken. Zo ging dat immers al generaties lang. Schrijven en lezen speelde nauwelijks een rol, kijk maar naar bijvoorbeeld mijnwerkersfamilies. Praktische vaardigheden waren veel belangrijker. Het was dan ook een hele stap voor ouders én kinderen als die laatste wel verder ging leren. Ouders konden het gevoel hebben: wat wij doen, is dus niet goed genoeg. En voor de kinderen was het echt heel moeilijk om zo'n stap te zetten, als je ouders dat niet nodig vonden.”

Uit haar onderzoek bleek ook dat ouders hun gebrek aan taal- en rekenkennis niet alleen voor de buitenwereld verborgen hielden, maar ook binnen het gezin. De meeste kinderen kwam er pas achter toen ze zelf volwassen waren. „Ouders die gingen voorlezen, hadden wel een boek voor zich, maar maakten er hun eigen verhaal van. Als kind weet je dat niet. Er zijn dus mensen die – ondanks dat ze niet goed kunnen lezen en schrijven – zich wel kunnen redden in onze samenleving.” Het opgroeien kon wel emotionele armoede opleveren en dus onzekerheid. „Als je weinig woorden hebt geleerd om een gevoel te beschrijven, zal je misschien sneller 'boos' zeggen of 'kwaad' terwijl daar nog tien nuances tussen zitten”, zegt Notten.

Ze vindt het niet terecht dat deze groep laaggeletterde mensen vaak wordt aangekeken op hun gebrek. „Ze hebben juist veel andere vaardigheden en daar hebben we te weinig waardering voor.”

De cijfers

Uit schattingen van het CBS (2025) blijkt dat in de regio Noord-Limburg 44.000 mensen wonen tussen de 16 en 75 jaar die hier geboren zijn (NT1), maar toch onvoldoende kunnen lezen, schrijven en rekenen. In Zuid-Limburg gaat het om 77.000 mensen en in Midden-Limburg om 29.000. Een groot deel van deze laaggeletterden is tussen de 66 en 75 jaar, is te zien op de grafieken van basisvaardighedeninzicht.nl. Meestal hebben ze een groot netwerk van hulp om zich heen, waardoor het probleem verborgen blijft. Voor iemand die niet goed kan lezen, schrijven en rekenen is het moeilijk om zelfstandig te functioneren: om brieven van de gemeente of de belasting te lezen bijvoorbeeld, of bijsluiters van medicijnen.

Gemeenten krijgen veel geld van het Rijk om programma's op te zetten om iedereen te leren lezen en schrijven. Vaak zijn in bibliotheken gratis cursussen voor volwassenen.

16. Juultje durft nu te praten en Sjoerd voelt zich eindelijk gehoord: debatten voor mensen met een verstandelijke beperking in Sittard-Geleen zijn een groot succes

Door: Kyra Volkens Verslaggever Sittard-Geleen dagblad de Limburger 18 maart 2026

Sittard-Geleen organiseert ieder jaar een debat voor mensen met een verstandelijke beperking. Deelnemers bereiden zich gedurende het jaar daarop voor. Wat betekent dat voor hun persoonlijke ontwikkeling? © Ermino Armino

In de gemeenteraad hoor je ze zelden: mensen met een verstandelijke beperking. Tijdens het derde G-debat deelden ze hun visie op Sittard-Geleen. Daarvoor oefenen ze het hele jaar door hun communicatieskills. Juultje leerde spreken, Arnold juist luisteren. Hoe hebben vier deelnemers zich in die drie jaar ontwikkeld?

Sjoerd: „Het is fijn dat we gehoord worden.”

Soms lijkt het alsof mensen met een beperking in een andere wereld leven. Ze ervaren problemen waar anderen misschien nooit over nadenken. Bijvoorbeeld dat de stoplichten wel erg kort op groen staan. Of dat prijskaartjes in winkels slecht leesbaar zijn. Sjoerd Kempkens (32) snapt best dat mensen die problemen niet herkennen, maar het is fijn wanneer ze luisteren.

Mensen met een beperking zijn niet vertegenwoordigd in de gemeenteraad van Sittard-Geleen. Hun problemen staan zelden op de politieke agenda. Dat maakt het G-debat, dat dit jaar voor de derde keer plaatsvond, nu juist zo belangrijk. Maar naast de democratische functie ervan, hebben de deelnemers in drie jaar tijd onwijs veel geleerd van alle debatsessies.

Juultje: „Ik was zo bang dat het er niet uit zou komen.”

Juultje Savelsbergh (37) struikelt vaak over haar eigen woorden. Praten is, zelfs na een jaar logopedie, een uitdaging. Ook de eerste twee edities van het G-debat was Juultje van de partij, al durfde ze nooit wat te zeggen. Ze was doodsbang dat ze voor het oog van al die mensen zou afgaan. Maar dit keer was anders. Ze heeft afgelopen jaar flink geoefend met de begeleiding, ze kán dit. En hoewel ze, eenmaal aangekomen in het gemeentehuis, dolgraag wilde omkeren, is het haar dit keer gelukt. In een volle raadszaal vertelde Juultje dat ze zich 's avonds onveilig voelt in de Ligne.

Ronald: „We oefenen met elkaar uit laten praten.”

Praten is voor Ronald Bex (34) juist geen issue. In al zijn enthousiasme voelt hij soms niet goed aan wanneer het zijn beurt is om iets te zeggen. In de raadszaal kunnen maar twee microfoons tegelijk aanstaan. Je moet op een knop drukken voor je te horen bent. Praten wordt daardoor ineens een heel bewuste actie. Ronald leerde de afgelopen drie jaar te letten op lichaamstaal en praattempo. Nu weet hij ook op zijn werk beter wanneer collega's écht uitgesproken zijn. En dat maakt sociale interacties een heel stuk makkelijker.

Arno: „We willen niet politiek zijn.”

Arno Bex (34) beschrijft zichzelf als politiek rechts. Hij volgt wat partijen op sociale media, hoort bijvoorbeeld dat vluchtelingen de oorzaak zijn van het woningtekort. Maar wanneer hij zijn standpunten deelt, haken sommige mensen snel af. In de maanden voorafgaand aan het G-debat bereidt de groep wat vragen en thema's voor. Samen kijken ze wat er écht achter een irritatie schuilt.

Zo worstelen ook mensen met een beperking met het woningtekort. Het blijkt lastig om een semi-zelfstandige ruimte te vinden. Begeleid wonen betekent vaak één groot huis met zo'n twintig man. Complexen met een eigen keukenblok zijn schaars. Buitenlanders zijn het probleem niet, het gebrek aan privacy in zo'n woonvorm wel. Tijdens de sessies leert Arno hoe hij zijn problemen onder woorden kan brengen.

Wat drie jaar aan G-debatten opleverde

- De groep, die zich het G-Communicaat noemt, mocht meedenken over de invulling van een prikkelarm gedeelte op het Oktoberfeest.
- Dankzij het G-debat haken nu ook mensen met een verstandelijke beperking aan bij de meelesgroep van de gemeente. De meelesgroep beoordeelt of gemeentelijke teksten goed te lezen zijn voor laaggeletterden.
- Stemmen is voor mensen met een beperking soms ook lastig. Zo kunnen de stemkaarten onleesbaar zijn of de locatie juist te overprikkelend. Een paar deelnemers helpen tijdens de gemeentelijke verkiezingen op stembureaus mee, zodat hier meer rekening mee gehouden wordt.
- Uit het debat van 2025 kwam naar voren dat jongeren met een beperking geen plek hebben om uit te gaan. Afgelopen jaar werkten zij samen met studenten van Fontys om een prikkelarme borrel te organiseren.
- Sittard-Geleen was de derde Limburgse gemeente die een G-debat organiseerde. Sindsdien is het initiatief ook provinciaal opgepakt; Limburg loopt daarin voorop. Dit was zo'n succes, dat er nu ook een landelijke club komt.

17. Opnieuw meer Limburgse jongeren met WW-uitkering, AI verkleint de kans op werk voor starters

Door: Monique Evers verslaggever Economie dagblad de Limburger 19 maart 2026

Meer jongeren hebben een WW-uitkering. © ANP

Opnieuw is het aantal Limburgse jongeren met een werkloosheidsuitkering toegenomen. Er zijn op dit moment 1150 jongeren tot 27 jaar met een WW-uitkering, dat is 7 procent meer dan een jaar geleden. Landelijk ligt dat percentage op 8 procent.

Dat blijkt uit de nieuwste cijfers van uitkeringsinstantie UWV. Dat nu meer jongeren een uitkering hebben, komt doordat ze vaak werken in conjunctuurgevoelige sectoren waarin economisch goede periodes afgewisseld worden met minder goede. Dat zijn bijvoorbeeld de horeca en de detailhandel. Als het minder gaat, worden deze sectoren relatief snel geraakt.

Andere oorzaak van de toename van WW-uitkeringen is AI. Volgens UWV zien starters op de arbeidsmarkt hun kansen op het vinden van een stageplek en werk slinken omdat voor veel voorbereidende en ondersteunende werkzaamheden kunstmatige intelligentie wordt ingezet.

Contract

De positie van jongeren op de arbeidsmarkt is, onder andere vanwege flexibele en nuluren-contracten, minder stabiel dan van werknemers die ouder zijn of een vast contract hebben. Daar komt nog eens bij dat niet elke jongere tot 27 jaar lang genoeg gewerkt heeft om aanspraak te kunnen maken op een WW-uitkering.

In Limburg is de krapte op de arbeidsmarkt al jaren hoog. Er is meer vraag naar personeel dan dat er werkzoekenden zijn. Eén van de redenen dat de krapte niet zomaar verdwijnt, is de demografische ontwikkeling. Er stromen de komende jaren niet genoeg jongeren in om de ouderen die met pensioen gaan te vervangen.

Mismatch

In 2025 waren er 143.230 jongeren tot 15 jaar in Limburg. Daartegenover staan 249.450 ouderen tussen de 50 en 65 jaar die de komende jaren de arbeidsmarkt verlaten. Naast demografische ontwikkelingen zorgen ook krapte in grote sectoren, de mismatch tussen werkzoekenden en werkgevers, en de ambities van de samenleving waarvoor extra personeel nodig is een rol in de blijvende krappe arbeidsmarkt.

18. Gasprijs schiet 35 procent omhoog na aanvallen op 's werelds grootste productievelden in Qatar, tanken aan pomp opnieuw duurder

Door: Theo Besteman de Telegraaf 19-03-2026

Transport Ing in problemen © Houston Chronicle via Getty Images

De prijzen op de energiemarkt schieten donderdag omhoog na nieuwe aanvallen op grote gasinstallaties van Qatar, een van de hofleveranciers aan Nederland. De gasprijs stijgt hier liefst 35 procent. Ook de olieprijs dikt met 6 procent aan naar 113 dollar per vat. Tanken wordt donderdag opnieuw duurder.

De directe aanleiding in de derde week van de oorlog zijn de aanvallen op de installaties van Qatar, in het industriële hart Ras Laffan. Daar ligt 's werelds grootste exportinstallatie voor vloeibaar te maken gas (Ing).

Volgens exploitant QatarEnergy, het staatsbedrijf, is sprake van 'aanzienlijke schade' en zijn meerdere installaties getroffen door raketten.

Die installaties, in omvang enigszins vergelijkbaar met industrie op Moerdijk en Pernis, zijn volgens onafhankelijke experts zo zwaar geraakt dat levering van gas deels onmogelijk wordt.

Grote productie valt uit

Het complex was voor de aanvallen goed voor ongeveer een vijfde van de wereldwijde Ing-aanvoer voordat de productie eerder deze maand al stilviel door het conflict. Na nieuwe inslagen ontstonden branden. Er zijn geen slachtoffers gemeld.

De aanval volgt op aanvallen van Israëlische vliegtuigen op het Iraanse South Pars-gasveld. Iran waarschuwde kort daarna dat energie-installaties in de regio 'legitieme doelwitten' zijn geworden, vooral in de Emiraten, Qatar en Saoedi-Arabië.

De spanning op de wereldhandelsmarkt loopt snel op. Analisten wijzen op het ontbreken van buffers voor gas, anders dan bij olie het geval is. 'Er is geen strategische reserve voor lng', aldus onderzoeker Neil Beveridge. Het maakt de marktprijs direct kwetsbaar voor verstoringen als installaties aanvallen.

Langdurige schaarste

Handelaren houden rekening met langdurige schaarste, meldt Bloomberg donderdag. 'Dit kan tot een blijvend tekort aan gas leiden', waarschuwt analist Saul Kavonic van MST Financial. Volgens hem kan herstel van de installaties maanden of zelfs jaren duren.

Europese gascontracten zijn sinds het begin van de oorlog al meer dan 70 procent gestegen. In Azië liep de prijs van vloeibaar gas zelfs met 88 procent op. Nieuwe aanvallen versterken die opwaartse prijstrend. Voor veel armere landen zijn gas-importen nu te duur geworden.

Ook de oliesector is opnieuw geraakt door aanvallen op een twintigtal tankerscheperen. Westerse rederijen durven niet vanuit de Perzische Golf naar de Straat van Hormuz te varen. Een tiental schepen zou met toestemming van Teheran dicht langs de kustlijn van Iran naar Azië zijn gekomen.

Precair

Voor Europa is de situatie precair. Het continent leunt zwaar op lng-import sinds het wegvallen van Russisch pijpleidinggas. Minder aanbod uit Qatar betekent direct hogere prijzen voor industrie en huishoudens.

19. Gratis bibliotheek abonnement voor inwoners Sittard-Geleen met een laag inkomen

Dagblad de Limburger 19 maart 2026

Laaggeletterden hebben moeite hebt met lezen, schrijven en/of rekenen. © Ing Image

Inwoners van Sittard-Geleen met een minimuminkomen kunnen binnenkort gratis gebruikmaken van de uitleen van de bibliotheek.

De Provincie Limburg biedt sinds vorig jaar inwoners van Limburg met een minimuminkomen een gratis bibliotheek abonnement aan. Doel is om laaggeletterdheid en armoede in de provincie aan te pakken.

Inwoners van de gemeente Sittard-Geleen met een inkomen tot 120 procent van het sociaal minimum kunnen overigens al gebruikmaken van een gratis bibliotheekabonnement bij de Domijnen.

Het aanbod van de Provincie startte vorig jaar in Venlo, Gennep en Landgraaf. Inmiddels kunnen ook minima in Weert, Leudal, Maasgouw en Beekdaelen er gebruik van maken.

Inmiddels zijn ruim 1000 Limburgers op het aanbod ingegaan. Het provinciebestuur streeft ernaar dat circa 12500 mensen van de regeling gebruikmaken.

Naar verwachting gaat het aanbod voor Sittard-Geleen in vanaf april.

20. Van 189 naar 990 euro per maand, zo ging het vorige keer: wacht ons met nieuwe oorlog wéér energiecrisis?

Dagblad de Limburger 20 maart 2026

Met de nieuwe aanval op enorme gasvelden in het Midden-Oosten schieten de olie- en gasprijzen verder door het dak. Aan de pomp is dat direct voelbaar: een recordprijs (2,50 euro) voor benzine. Maar wat betekent dit voor onze energierekening? Stijgt die straks met honderden euro's, zoals na de Russische inval in Oekraïne?

Meteen maar de vraag die nu in menig huiskamer rondspookt: wacht ons een nieuwe energiecrisis?

De enorme impact van de oorlog in het Midden-Oosten is direct voelbaar, óók hier. De olie- en gasprijzen schieten omhoog, zeker na de nieuwe Iraanse aanval woensdag op een groot gasveld in Qatar. Dat vertaalt zich meteen naar de pomp, waar de benzineprijs een recordwaarde van 2,50 euro heeft bereikt. Niettemin waarschuwen analisten om niet te snel in de paniekstand te schieten. Als de prijzen voor olie en gas zo hoog blijven als nu, stijgt de inflatie van 2,3 naar 2,9 procent, berekende het Centraal Planbureau (CPB). Als de oorlog verder escaleert, kan de inflatie richting 4 procent gaan. Dat is hoog, maar nog niet zo extreem als na de Russische inval in Oekraïne in 2022, toen de inflatie piekte naar liefst 10 procent.

De automobilist voelt nu al de financiële pijn van de oorlog. Maar wat zijn de gevolgen voor onze energierekening?

Huishoudens met een vast contract blijven vooralsnog uit de wind. Zij hebben de tarieven immers voor één, twee of drie jaar vastgelegd, waardoor ze niet afhankelijk zijn van grillige gasprijzen. Wél dreigt een forse hap uit het budget als dat vaste contract afloopt. Want het tarief voor gas kan dan – als de oorlog lang duurt – flink hoger liggen. Mensen met een variabel energiecontract lopen méér risico. De prijzen worden namelijk geregeld aangepast, twee of meerdere keren per jaar. Als de gasmarkt op hol slaat, zoals in 2022, heeft dat enorme gevolgen voor de energierekening. Dat had destijds zeker in Limburg impact, een provincie met relatief veel energiearmoede. Zo zag een pensionado uit Kerkrade zijn [maandtarief](#) in één klap exploderen van 189 naar 990 euro. En een modaal gezin uit Neeritter werd overrompeld door een stijging van 229 naar 819 euro.

Hoe groot is de kans dat het opnieuw zo uit de hand zal lopen?

Niets is zo onvoorspelbaar als de wereldmarkt, zeker in turbulente tijden. Op de gasbeurs, waar energieleveranciers hun voorraden inkopen, kost een megawattuur na de Iraanse aanval in Qatar nu bijna 70 euro. Dat is een verdubbeling binnen amper een paar weken. En het hoogste niveau sinds begin 2023. Maar het komt nog niet in de buurt van de absurde uitschieters tijdens de energiecrisis, toen de gasprijs uittorende boven 300 euro. Niettemin is het verstandig – als je onaangename verrassingen wil vermijden – om over te stappen van een variabel naar een vast contract. Nu kan dat nog, al zijn vaste tarieven in korte tijd verhoogd en zijn veel welkomstkortingen geschrapt. Let op: tijdens de crisis in 2022 boden energiemaatschappijen maandenlang geen vaste contracten aan, waardoor overstappen niet mogelijk was.

Overweegt de regering al steunmaatregelen?

Het kabinet ziet nog geen noodzaak om nu al in te grijpen, maar houdt de ontwikkelingen 'nauwlettend' in de gaten. Den Haag verkent wel alvast verschillende scenario's: zoals een energietoeslag, een prijsplafond en verlaging van energiebelasting. Tijdens de crisis in 2022 schoot de regering volgens critici pas rijkelijk laat in de actiestand. Er kwam toen alsnog een steunpakket, met als opmerkelijkste maatregel een compensatie van [twee keer 190 euro](#) voor iedereen, rijk of arm. Later werd dat uitgebreid met een prijsplafond en een energietoeslag van 1300 euro voor huishoudens met lage inkomens.

Tot slot: het Noodfonds Energie, bestaat dat eigenlijk nog?

Ja, maar dat staat in de slaapstand. Het [Noodfonds](#) hielp drie jaar lang financieel kwetsbare huishoudens door de winter heen. In 2025 waren dat er 110.000, waarvan zo'n 9000 uit Limburg. Maar daarna besloot Den Haag om het financiële vangnet tot 2027 op te bergen. Nu de oorlog in het Midden-Oosten voor een onverwachte wending heeft gezorgd, klinkt de roep om het Noodfonds dit najaar te heropenen. Maar dat is te laat, meent het Armoedefonds: „Mensen in energiearmoede hebben niets aan plannen die pas eind dit jaar ingaan”, waarschuwt directeur Henk de Graaf. „Zij hebben nú hulp nodig.”

21. Overeenkomst getekend voor oude schoollocatie Leyenbroekerweg

Bron: Gemeente Sittard-Geleen 20 maart 2026

De gemeente Sittard-Geleen heeft een belangrijke stap gezet in de ontwikkeling van het Agnetengebied in het centrum van Sittard. De verkoop- en ontwikkelovereenkomst voor de locatie aan de Leyenbroekerweg is door wethouder Leon Geilen en directeur Jorrit Starmans van Mulleners Vastgoed ondertekend.

Hierdoor wordt de ontwikkeling van 25 levensloopbestendige koopappartement concreet. In de komende periode werkt de ontwikkelaar de plannen verder uit. Dan kunnen eind van het jaar de vergunningen aangevraagd worden en start de bouw in 2027.

Nieuwe woningen in historisch gebied

Op de locatie van de voormalige Agnesschool wordt op dit moment ruimte gemaakt voor nieuwe appartementen. Na het slopen van de voormalige school en gymzaal aan de

Leyenbroekerweg en de naastgelegen woonhuizen worden 25 levensloopbestendige koopappartementen gebouwd. Ieder appartement krijgt de beschikking over een berging en eigen parkeerplekken. Het terrein wordt verder ingericht als tuin. Bijzonder daarbij is dat ook een (openbaar) voetpad wordt aangelegd. Daardoor ontstaat een doorkijk en een rechtstreekse verbinding van de Leyenbroekerweg (via de Kloostertuin) naar het centrum.

Dit voetpad wordt openbaar toegankelijk vanaf zonsopkomst tot zonsondergang.

Leon Geilen: "Er is veel vraag naar woningen, daarom zorgen we dat er volop gebouwd kan worden in onze gemeente. Maar daarbij blijft het altijd belangrijk dat de juiste woningen op de juiste plek komen. De vraag naar levensloopbestendige woningen is op dit moment groter dan het aanbod. Met dit bouwproject komen er weer 25 extra woningen in dit segment bij en wordt tegelijkertijd het gebied aantrekkelijk ingericht."

Het nieuwbouwplan voor de appartementen hoort bij de herontwikkeling van het Agnetengebied in de binnenstad. Ook in het voormalige klooster en op de omliggende locaties worden woningen gerealiseerd, onder andere door hergebruik van het monumentale kloostergebouw. Zo krijgt het gebied een nieuwe toekomst.

Kloostertuin krijgt een publieke functie

Ook de historische kloostertuin krijgt een nieuwe rol. De tuin wordt ingericht als groene ontmoetingsplek waar inwoners kunnen wandelen, ontspannen en elkaar kunnen ontmoeten. Daarmee ontstaat een rustige en groene plek midden in de stad.

Bij het ontwerp is rekening gehouden met de geschiedenis van de plek en met wensen van bewoners uit de omgeving.

Wilt u op de hoogte blijven van de verdere ontwikkelingen? Kijk dan op [Kloostertuin St. Agnetenberg Sittard](#)

22. Duizenden Wajongers zien uitkering verdwijnen: 'Voelt als straf voor werken'

José Boon

Economieredacteur (bron: Nu.nl 24 maart 2026)

Mensen met een Wajong-uitkering moeten afscheid nemen van hun uitkering als ze na vijf jaar werken een bepaald inkomen hebben. Voor een specifieke groep betekent dit een verlies van gemiddeld 750 euro bruto per maand.

De Wajong-uitkering is bedoeld voor mensen die vóór hun achttiende ziek of gehandicapt zijn geworden. In 2021 is een aantal nieuwe regels ingegaan waardoor sommigen erop achteruit gingen. Zij kregen ter compensatie maandelijks het zogeheten garantiebedrag. Duizenden mensen zien nu het einde naderen van die specifieke uitkering.

Wie vijf jaar onafgebroken werkt, verliest namelijk het recht op een Wajong-uitkering. Volgens een schatting van het UWV geldt dat voor 11.500 Wajongers, van wie zo'n 3.400 mensen ook het garantiebedrag krijgen.

Dit garantiebedrag varieert van 10 tot 2.200 euro bruto per maand. Het gemiddelde maandelijkse inkomensverlies is 750 euro bruto, schreef oud-staatssecretaris Jurgen Nobel in december in een [brief](#) aan de Tweede Kamer.

De uitkering stopt alleen als iemand zonder professionele begeleiding werkt en daarmee 75 procent van het maatmanloon verdient. Dat is een bedrag gebaseerd op het minimumloon.

Wajongers krijgen klachten van geldstress

Het einde van de uitkering valt de Wajongers rauw op hun dak, ook al stond dit vijf jaar geleden al in de regels beschreven. "Het is een veel te harde klap voor deze mensen", zegt directeur Deborah Lauria van belangenbehartiger Ieder(in). "Het voelt als een straf voor werken."

En het gaat verder dan een gevoel, omdat voor sommigen hun hypotheek of huurovereenkomst op die inkomsten is gebaseerd. Ze dreigen hun huis te verliezen als het garantiebedrag wegvalt.

Sommigen zijn volgens Lauria al uitgevallen op hun werk vanwege de stress die erbij komt kijken. Klachten zoals paniekaanvallen zijn toegenomen. "Ironisch genoeg behouden ze daardoor wel hun uitkering." Die stopt immers alleen als iemand vijf jaar lang onafgebroken werkt.

"De hele aanpak gaat erg in tegen het idee om een eigen leven op te bouwen", zegt Lauria. "Deze mensen werken bijvoorbeeld zestien uur en houden dat net vol. Ze hebben geen ruimte om meer uren te maken of om beter betaald werk te doen." Het gaat bovendien om een groep die meerdere stijgende kostenposten moet opvangen, zoals een hoger eigen risico.

Langzame afbouw voor een zachtere val

Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft de deadline voor het beëindigen van de uitkering al een jaar uitgesteld tot 1 januari 2027. Het lukte uitvoeringsorganisatie UWV namelijk niet om alle gevallen op tijd te beoordelen.

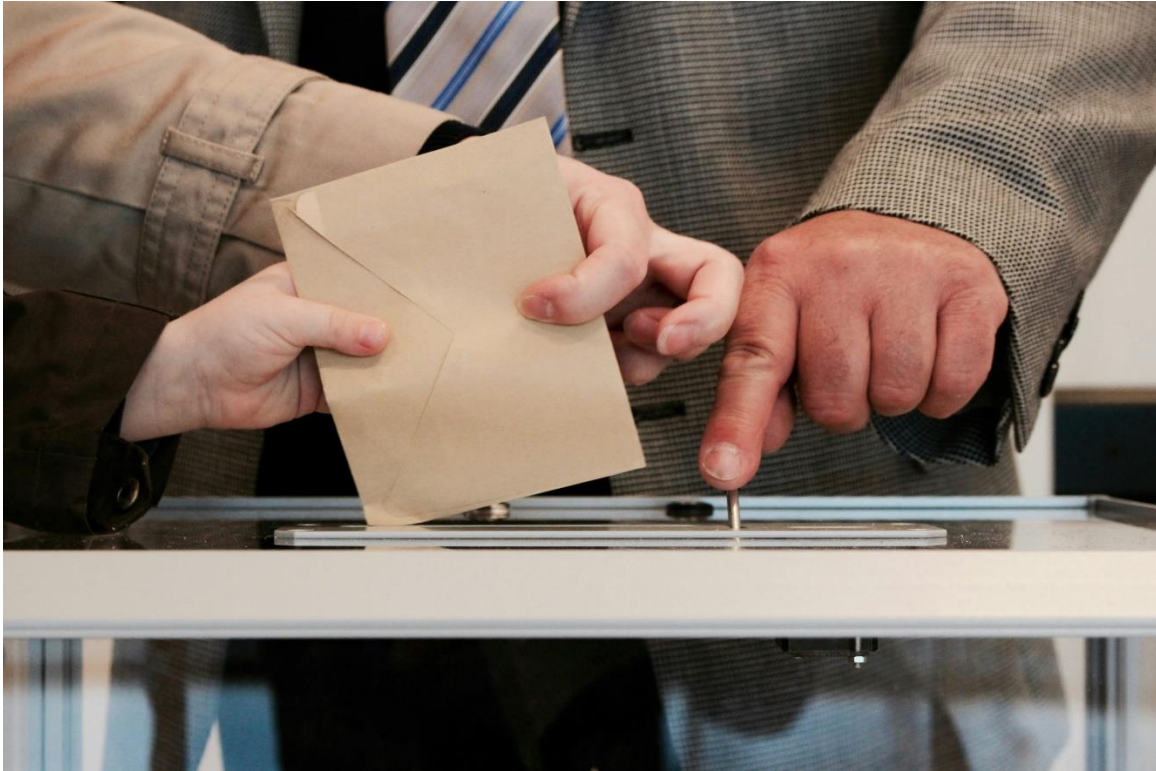
Het UWV heeft 11.500 cliënten in beeld die sinds januari vijf jaar werken. Zij krijgen vanaf april bericht wat hen te wachten staat. De groep die het garantiebedrag verliest krijgt extra aandacht. Wajong-uitkeringsadviseurs van het UWV staan klaar om te helpen, bijvoorbeeld met het vinden van andere inkomenssteun.

"Ze krijgen een half jaar de tijd om 750 euro inkomensverlies weg te poetsen", zegt Lauria. "Ik zie een groot probleem ontstaan in januari." De betreffende Wajongers krijgen vanaf 2027 minstens twee maanden van tevoren bericht dat hun uitkering stopt.

Ieder(in) stelt voor het garantiebedrag stapsgewijs af te bouwen en daar extra tijd voor te nemen. Ook zou de inkomensgrens beter op 100 procent van het maatmanloon kunnen liggen, vindt de belangenorganisatie. "Dat zorgt voor een zachtere val. Bovendien voorkom je dat deze mensen zich gestraft voelen door de overheid", zegt Lauria. De Commissie Sociale Zaken vergadert dinsdag over dit onderwerp.

23. Gemeenten hard nodig voor bestaanszekerheid in woelige wereld

(Bron: Pont Zorg en Sociaal maart 2026)

De afgelopen jaren heeft Nederland stappen gezet in het versterken van het sociaal minimum. Het Nibud mocht daarin een rol spelen, met de herijking van het bestaansminimum en de nieuwe minimumvoorbeeldbegrotingen die in het politieke en publieke debat regelmatig worden gebruikt. Dat is winst: de waarde van een stevig fundament voor bestaanszekerheid wordt inmiddels breed onderschreven. Aan de vooravond van de gemeenteraadsverkiezingen is duidelijk dat aandacht voor dit fundament ook in de komende raadsperiode noodzakelijk is.

De lokale verkiezingen vinden plaats tegen de achtergrond van een woelige wereld. De stijging van de diesel- en benzineprijzen tot recordhoogten liet vorige week zien hoe snel die wereld impact heeft op ieders inkomsten en uitgaven. Dat zagen we ook in het begin van de oorlog in Oekraïne.

Uiteraard is de impact hier onvergelijkbaar met de situaties ter plekke, maar voor huishoudens die financieel niet veel kunnen hebben, kunnen de gevolgen ingrijpend zijn. Het Nibud voorzag in januari al een heel beperkte koopkrachtstijging voor 2026, waardoor mensen sowieso weinig ruimte hebben om tegenslagen op te vangen.

Geen marge in het sociaal minimum

Tegen deze achtergrond is het belangrijk om ons te realiseren dat het sociaal minimum kwetsbaar is. De Commissie sociaal minimum [adviseerde in 2023](#) om niet alleen de bijstand en het minimumloon structureel te verhogen, maar huishoudens ook de ruimte te geven om schokken te kunnen opvangen.

Het sociaal minimum kent nog steeds weinig marge. Mattias Gijsbertsen, directeur-bestuurder Nibud

Een zogenaamd flexbudget van 3 tot 9 procent zou volgens de commissie acute tekorten bij onverwachte omstandigheden kunnen voorkomen. Hoewel het minimumloon en de bijstand destijds zijn verhoogd, is het niveau dat de commissie adviseerde nog niet bereikt.

Dit betekent dat het sociaal minimum nog steeds weinig marge kent en dat schommelingen in de noodzakelijke uitgaven makkelijk leiden tot problemen. Die landen in de eerste plaats bij mensen zelf en als zij vastlopen, vaak bij de gemeente, tenzij het Rijk een bijzondere regeling treft. Voor gemeenten betekent dit dat alertheid in hun minimabeleid geboden is, ook in de komende raadsperiode.

Fundament onder het sociaal minimum

Het sociaal minimum is ook zonder externe schokken alleen voldoende als in drie dingen is voorzien. Allereerst: krijgen waar je recht op hebt. Niet-gebruik van landelijke toeslagen en lokale regelingen is een hardnekkig probleem. Zeker werkenden, ZZP'ers en mensen die moeite hebben met taal en digitale vaardigheden lopen soms financiële ondersteuning mis.

Daarnaast vraagt een inkomen op het minimum om buitengewoon bewuste financiële keuzes. Kijken naar persoonlijke omstandigheden is daarom belangrijk. Multiproblematiek, laaggeletterdheid en/of LVB-problematiek, stress en/of schaamte vragen om een andere benadering: aandacht, ruimte en continuïteit.

Ten derde is het sociaal minimum niet bestand tegen alle bijzondere situaties. We hebben niet alles in de hand. Energie- en zorgkosten zijn niet volledig beïnvloedbaar. En wie te maken krijgt met baanverlies, ziekte, scheiding of overlijden, ziet in korte tijd enorme financiële veranderingen. Juist op die momenten kunnen mensen in financiële problemen komen.

Papieren werkelijkheid

Onverwachte ontwikkelingen in de buitenwereld en ontbrekende voorwaarden onder het sociaal minimum kunnen ertoe leiden dat er een groot verschil bestaat tussen de papieren werkelijkheid en de praktijk.

Gedetailleerd inzicht in wat er gebeurt in de portemonnee van huishoudens helpt om overheidsbeleid zo goed mogelijk te laten aansluiten op de échte leefwereld van mensen. Inzet op lokaal niveau om het fundament onder het sociaal minimum te borgen, is daarbij nodig.

Een adequaat sociaal minimum op papier is niet automatisch een adequaat sociaal minimum in de praktijk. Mattias Gijsbertsen, directeur-bestuurder Nibud

Lef

Ik zie dat gemeenten op dit gebied op een kruispunt staan. Er zijn inspirerende voorbeelden van vooruitstrevende aanpakken, maar ook plekken waar een stapeling van pilots, tijdelijke pleisters en losse maatregelen te vinden is. Veel inwoners vinden landelijk en lokaal moeilijk de weg in alle regelingen. Ik weet hoe hard gemeenten al werken om inwoners te ondersteunen. Een volgende stap is wel om structureel anders te gaan werken.

In de zoektocht naar een wezenlijk andere werkwijze gaat [Wageningen](#) bijvoorbeeld in gesprek met mensen die van het minimum afhankelijk zijn. Ze praten gezamenlijk over welke uitgaven écht nodig zijn – en daarop wordt de inkomensondersteuning aangepast. Het is te prijzen als gemeenten lef tonen om tot vernieuwingen te komen die kunnen leiden tot passende ondersteuning voor meer inwoners. De VNG pleitte vorige week in [een ledenbrief](#) voor proactieve dienstverlening; dat is bemoedigend.

Naar een sociaal minimum in de praktijk

Het moge duidelijk zijn: een adequaat sociaal minimum op papier is niet automatisch een adequaat sociaal minimum in de praktijk. En de onzekerheid in de wereld kan het sociaal minimum plotseling onder druk zetten.

Om dichterbij een Nederland zonder geldproblemen te komen, is het noodzakelijk om de grote diversiteit aan huishoudens in Nederland te bieden wat ze écht nodig hebben. Juist in de slag van papier naar praktijk maken gemeenten verschil voor hun inwoners, en dat zal de komende jaren opnieuw hard nodig zijn.

24. Nieuw wetsvoorstel en alternatieve huisvesting statushouders

Rijksoverheid 20 maart 2026

Het kabinet werkt aan een nieuw wetsvoorstel dat de positie van statushouders op de sociale huurmarkt gelijkstelt aan overige woningzoekenden. Verder maakt het kabinet met gemeenten en andere betrokken partijen in een convenant afspraken over het snel ontwikkelen van flexibele woonlocaties voor statushouders, als alternatief voor het gebruik van sociale huurwoningen. Zodra deze alternatieve huisvesting er in voldoende mate is, zal voorrang voor statushouders in sociale huurwoningen niet langer wettelijk mogelijk zijn, zoals is afgesproken in het coalitieakkoord. Minister Elanor Boekholt-O'Sullivan (Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening) heeft de Tweede Kamer hier vandaag over geïnformeerd.

Dit betekent dat het kabinet het wetsvoorstel intrekt dat door het vorige kabinet naar de Tweede Kamer werd gestuurd over het schrappen van voorrang voor statushouders. Het kabinet werkt een nieuw, uitvoerbaar wetsvoorstel uit in samenwerking met gemeenten en andere maatschappelijke partners. Hierbij wordt tegemoetgekomen aan de reacties van de Raad van State, gemeenten en andere betrokken partijen over de uitvoerbaarheid van het eerdere wetsvoorstel voor een verbod op voorrang voor statushouders. Het kabinet wil hiermee de druk op de sociale woningvoorraad verminderen, met alternatieven voor statushouders en voldoende uitstroom uit de asielopvang.

“Vorrang voor statushouders bij sociale huur knelt steeds meer, omdat andere woningzoekenden te lang op een wachtlijst staan”, zegt minister Boekholt-O’Sullivan. “Daarom wil ik ervoor zorgen dat woningzoekenden meer kans krijgen op een sociale huurwoning en tegelijkertijd zorgen voor alternatieve huisvesting voor statushouders. Mijn doel is om een nieuw, uitvoerbaar wetsvoorstel te maken en snel alternatieve huisvesting te realiseren waar statushouders, Oekraïners en andere woningzoekenden terecht kunnen.”

Aanjaagteam

Minister Boekholt-O’Sullivan wil succesvolle initiatieven in het land opschalen. Zo zijn verschillende gemeenten al aan de slag met alternatieve huisvesting, zoals flexwoningen. Ook woningdelen kan een oplossing zijn. Hierdoor zijn minder woningen nodig voor huisvesting van statushouders, wat de wachttijd voor sociale huurwoningen vermindert. De minister heeft een aanjaagteam aangesteld dat deze goede voorbeelden in kaart brengt en gemeenten helpt als de huisvesting nog moeizaam verloopt.

Doel is om voor de zomer een concept convenant met afspraken te hebben. De wettelijke verankering van deze afspraken volgt in het wetsvoorstel. Het vervangende wetsvoorstel zal dit jaar nog in internetconsultatie gaan.

Documenten

[Kamerbrief over vervolg wetsvoorstel verbod op voorrang voor statushouders](#)[Downloaden](#)

25. Wat wil dit kabinet met de bijstand?

[Stijn Vos](#), Binnenlands Bestuur 24 maart 2026

De grootste uitdaging voor het nieuwe kabinet op het gebied van participatie is ongetwijfeld de grote groep chronisch zieken in de bijstand.

Minister Thierry Aartsen - ANP/Remko de Waal

De nieuwe minister van Werk en Participatie, Thierry Aartsen (VVD) mag zich vanavond, 24 maart, voor het eerst verantwoorden over het beleid rondom de Participatiewet. De vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid buigt zich onder andere over de taaleis en de verbeteringen die zijn doorgevoerd met het wetsvoorstel Participatiewet in Balans. Wat staat er op het spel?

Ingeslagen pad

De fundamentele herziening van de Participatiewet is al jaren onderweg en ook deze nieuwe minderheidscoalitie van D66, VVD en CDA wil 'door met het ingeslagen pad'. Zo viel al te lezen in het coalitieakkoord. Die is kort gezegd dat meer mensen de Participatiewet uit moeten, weer aan het werk, maar dat de groep die echt niet kan werken ook niet constant gevraagd wordt dit toch te doen. Meer uitgaan van vertrouwen, maar strikt handhaven op de plichten die bijstandsgerechtigden hebben, en bijvoorbeeld fraude.

Andere toon sinds Schoof

Dat laatste, die nadruk op handhaving en het in stand houden van de taaleis, is het [VVD-sausje](#) dat staatssecretaris Jurgen Nobel tijdens het kabinet-Schoof goot over de hervorming van de Participatiewet. Onder zijn voorganger, Carola Schouten (ChristenUnie), inmiddels burgemeester van Rotterdam, was het standpunt ten aanzien van de strikte handhaving een stuk minder uitgesproken. De focus op betaald werk werd onder Nobel groter, terwijl verschillende instanties juist [adviseerden](#) die focus te verleggen naar realistischere

perspectieven voor een deel van de bijstandsgerechtigden. Namelijk degenen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt.

Ziek in de bijstand

Juist dat vraagstuk bleek ook voor het kabinet-Schoof onoplosbaar. Want net als eerdere bewindspersonen moest ook Nobel erkennen dat een groot deel van de mensen in de bijstand daar eigenlijk niet de juiste plek is: een fors aandeel van de uitkeringsontvangers is bijvoorbeeld chronisch ziek of kampt met een beperking. Zeker nu de Wajong sterk is versoberd neemt dit aantal alleen maar toe. Die mensen moeten [uit de bijstand](#), schreef het toen al demissionaire kabinet medio 2025. Want dat is een tijdelijke vangnetregeling. Maar, waar ze dan heen moeten? Dat bleef ongewis en aan een volgend kabinet om te bepalen.

Wat vindt het nieuwe kabinet?

Die vraag lijkt wat de Participatiewet betreft ook direct de grootste uitdaging voor de nieuwe VVD-minister, Thierry Aartsen. In totaal gaat het om [honderdduizenden mensen](#) die ziek in de bijstand zitten. Hoe dit kabinet hierover denkt is vooralsnog onduidelijk. In het coalitieakkoord refereren de partijen enkel aan het 'bewezen succesvol model in Rotterdam', juist een gemeente die streng handhaaft op het gebruik van bijstandsmiddelen. Langzaam beginnen maatschappelijke organisaties zich ook te roeren, nu de nieuwe bewindspersonen langzamerhand eigen beleid gaan schrijven.

Brief van MIND

Zo heeft MIND, de belangenbehartiger voor mensen met psychische problematiek, de vaste Kamercommissie een uitgebreide brief opgeroepen ervoor te pleiten om mensen die langdurig niet kunnen werken uit de Participatiewet te halen en een betere regeling te bieden. Een optie die Nobel dus al verkende, maar nooit concreet wist te maken. MIND wil graag dat dit verder wordt onderzocht, maar maakt zich zorgen om het feit dat er geen geld voor is vrijgemaakt. Concreet stelt de belangenorganisatie voor een regeling op te zetten met voorwaarden die vergelijkbaar zijn met de oude Wajong.

Vuurdoop

Voor minister Aartsen wordt het commissiedebat daarmee meer dan een eerste kennismaking met het dossier. Er liggen echt grote vraagstukken. De Kamer zal vooral willen horen of het kabinet vasthoudt aan de huidige koers van aanscherpen en activeren, of dat er daadwerkelijk werk wordt gemaakt van het signaal dat een groot deel van de mensen simpelweg niet kan werken. De antwoorden van vanavond zullen een eerste beeld geven van hoe dit kabinet de toekomst van de Participatiewet voor zich ziet.

Gerelateerde artikelen

[Wetgever blijft fröbelen met Participatiewet in balans](#)

[Kabinet wil chronisch zieken uit Participatiewet halen](#)

[Passende Participatiewet voor arbeidsbeperkten ver weg](#)

26. VNG en Divosa: eenvoudiger stelsel nodig voor aanpak armoede

VNG (bron: *Pont Zorg en Sociaal* 23 maart 2026)

In aanloop naar het commissiedebat op 26 maart roepen de VNG en Divosa het kabinet op tot duidelijke keuzes en meer samenhang op het gebied van bestaanszekerheid, schuldpreventie en energiearmoede.

Bestaanszekerheid en vereenvoudiging

In het coalitieakkoord zien we positieve elementen terug, zoals de jaarlijkse Vereenvoudigingswet en de bereidheid om samen te werken met gemeenten en publieke dienstverleners aan vereenvoudiging, werk en inkomen en een betere arbeidsmarkt. Tegelijkertijd merken we dat bestaanszekerheid in het akkoord minder aandacht krijgt dan het verdient.

Ingrepen in sociale zekerheid en zorg kunnen kwetsbare groepen raken. Zonder verzachtende maatregelen verwachten wij negatieve gevolgen voor inwoners en het gemeentelijk vangnet. Daarom vragen wij onder meer aandacht voor de uitvoering van de [Verklaring Bestaanszekerheid \(pdf, 90 kB\)](#), investeringen in re-integratie en structurele investeringen in armoedebeleid en schuldpreventie.

Voorkomen van schulden vraagt een ketenaanpak

Gemeenten zien dagelijks hoe problematische schulden doorwerken op andere terreinen, zoals gezondheid, wonen, participatie en jeugdzorg. Een deel van de oorzaak ligt in systeemkeuzes van het rijk. Een duurzame schuldenaanpak vraagt om meer samenhang in de hele keten: van het voorkomen van schulden door landelijke systeemveranderingen, via incasso door ketenpartners, tot schuldhulpverlening en waar nodig de rechter.

Daarbij is maatwerk belangrijk, met oog voor het bestaansminimum en het perspectief van inwoners. Ook vragen wij ruimte om de basisdienstverlening schuldhulpverlening verder te ontwikkelen, inclusief begeleiding en nazorg vanaf het eerste contact.

Structurele aanpak energiearmoede

Veel inwoners hebben nog steeds te maken met structurele energiearmoede, versterkt door de stijgende energieprijzen. De energietoeslag liet zien dat tijdelijke regelingen gemeenten zwaar belasten en inwoners weinig houvast geven. Daarom is voorspelbaar rijksbeleid nodig dat inkomensondersteuning koppelt aan verduurzaming. Versnelling van de verduurzaming van sociale huurwoningen is daarbij belangrijk, omdat daar het risico op energiearmoede het grootst is.

Ook voor Caribisch Nederland zijn passende oplossingen nodig

We vragen speciaal aandacht voor Saba, Sint Eustatius en Bonaire. De middelen die het rijk beschikbaar stelt, moeten aansluiten bij de lokale prioriteiten. Er is behoefte aan investeringen in betaalbare voorzieningen, goede connectiviteit en sterke uitvoering op de eilanden. Bij energiearmoede is een aanpak nodig die op twee sporen tegelijk werkt. Op korte termijn moet de koopkracht worden ondersteund. Tegelijk is een structurele oplossing *nodig zodat nutsvoorzieningen betaalbaar blijven*.

[20260320-brief-parlement-inbreng-vng-en-divosa-voor-commissiedebat-armoede-en-schulden-26-maartDownloaden](#)